

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

ભાવનગર દાદાસાહેબ
શ્રી મહાવીર જિનમંદિરનું રમ્ય દ્રશ્ય

[પુસ્તક ૬૮ પૃ.]

[અંક ૬ હો]

ચૈત્ર

ઇ. સ. ૧૯૫૨

૨૫ મી માર્ચ

વીર સં. ૨૪૭૮

વિ. સં. ૨૦૦૮

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

મહારાગમ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૪-૦

પુસ્તક ૬૮ મું
અંક ૬ રૂ.

ચૈત્ર

{ વીર સં. ૨૪૭૮
વિ. સં. ૨૦૦૮

અનુક્રમણિકા

૧ વીરમંગળ ગીત ...	...(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ "સાહિત્યચંદ્ર")	૧૦૭
૨ વીર વન્દન ...	...(શ્રી રાજમલ ભંડારી)	૧૦૮
૩ સંસ્કૃતિનો અંત ...	(શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી)	૧૦૯
૪ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન ...	...(મુનિરાજ શ્રી રમ્યકવિજયજી)	૧૧૦
૫ શ્રી સિદ્ધચક્રચંત્રોદ્ધાર...	...(પં. શ્રી કુરુનધરવિજયજી ગણિ)	૧૧૧
૬ શ્રી મહાવીર જીવન : સ્વરૂપ વિવેચન (શ્રી મગનલાલ મોતીચંદ 'સાહિત્યપ્રેમી')		૧૧૪
૭ ચમત્કારમય મહાવીર જીવન ...	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ "સાહિત્યચંદ્ર")	૧૨૦
૮ ભગવંત મહાવીરની ભાવના ...	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી)	૧૨૩
૯ વીરસ્મરણ અને આપણું કર્તવ્ય ...	(મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી)	૧૨૬
૧૦ તક ...	(શ્રી કાંતિલાલ જ. દોશી)	૧૨૮
૧૧ છાંતેરમા વર્ષની શુભેચ્છાઓ ...	...	૧૨૯

નવા સભાસદો

૧ શ્રી કાંતિલાલ કીસનદાસ શેઠ	માલેગામ	લાઇફ મેમ્બર
૨ શ્રી સૂર્યકાન્ત બાણુનાથ ઝવેરી	સુબધ	"
૩ શ્રી મોહનલાલ ચત્રભુજ શાહ	મોરબાસા (આફ્રિકા)	"

નવપદના આરાધન માટે

શ્રી સિદ્ધચક્ર સ્વરૂપદર્શન [સચિત્ર]

આ પુસ્તકમાં નવે દિવસની વિધિ, નવે પદનું વિસ્તૃત વિવેચન, શ્રી સિદ્ધચક્રચંત્રોદ્ધાર પૂજાવિધાન વિગેરે ઉપયોગી હકીકતોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે; છતાં મૂલ્ય માત્ર આઠ આના.

શ્રી સિદ્ધચક્ર નવપદ-આરાધન વિધિ [સચિત્ર]

(ખંડ ૧-૨-૩)

નવે પદોનું સુંદર સ્વરૂપ, નિલ્લ ક્રિયાવિધિ, ચોસઠ પ્રકારી પૂજા, નવપદજીની ખંને પૂજા, સત્તરલેહી પૂજા, નવપદજીના સ્તવોના, સ્તુતિઓ, ચૈત્યવંદનો, થોથો, સિદ્ધચક્રચંત્રોદ્ધાર પૂજાવિધાનની સમજ વિગેરે અનેક ઉપયોગી વસ્તુઓનો સંગ્રહ, છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા અઢી.

લખો:—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક ૬૮ અ.
અંક ૬ કો

: ચૈત્ર :

વીર સં. ૨૪૭૮
વિ. સં. ૨૦૦૮

વીર મંગલ ગીત.

(કવિ—સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ, માલેગામ.)

(સિદ્ધાચલ શિખરે દીવો, ૨-એ દેશી.)

મમ હૃદયકમલમાં પોલી બા, હે વીર પ્રભુ ! તુજ હૃલરાઉ;
લાડીલા શાંત તું જીધી બા. હે વીર પ્રભુ ૧
સમકિત પારણિયું બાંધ્યું છે, હે વીરં શુભભાવ તળાઈ બિછાવી છે. હે વીરં ૨
શુભકમળી દોરી બાંધી છે, હે વીરં તુજ શુભથી શુથી સાધી છે. હે વીરં ૩
તુજ રૂપ અનૂપ નિહાળું છું, હે વીરં ક્ષણક્ષણ હું વારી જાઉં છું. હે વીરં ૪
મત-નિયમ રમકડા બાંધું છું, હે વીરં આચાર તરંગ નચાઉં છું. હે વીરં ૫
સુમતિ ગોરી શુભ ગાવે છે, હે વીરં આસવ રોધી મન ભાવે છે. હે વીરં ૬
કૂડી મતિ દૂર નસાવે છે, હે વીરં ચંચલતા ચિત્ત મિટાવે છે. હે વીરં ૭
મન તાહરું ધ્યાન ધરાવે છે, હે વીરં પ્રભુ વીરકુંવર મન ભાવે છે. હે વીરં ૮
મન-મંદિરમાં પધરાવે છે, હે વીરં બાલેંદુ લાડ લડાવે છે. હે વીરં ૯

वीर-वन्दन

गुणों के तप के फल साकार, अहिंसा के विश्रुत आगार,
प्रेम के पन्थ-प्रदर्शनकार, दया के जीवन धन रखवार।
घटा कर के जगती का भार, चेतना का देने उपहार,
क्षमा का करते हुवे प्रसार, कभी आये थे हो साकार ॥ १ ॥

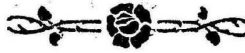
प्राणियों की सुन मूक पुकार, व्यथा का करने को संहार,
घृणा का करने को प्रतीकार, ऐक्य का करने को विस्तार।
अभयदा शक्ति-प्रदर्शनकार, कभी तुम प्रकटे नर-तनु-धार,
आदि-मध्यान्त-हीन-आकार, तुम्हारा कौन पासंका पार? ॥ २ ॥

दिव्य मानवता का चीत्कार, डूबता उतराता महधार,
प्रगति का धिरता था जब द्वार, बन रहा तम-मय जब संसार।
धर्म बनता था अत्याचार, रोक हत्तंत्री की शंकार,
लोक का करने का उद्धार, तभी प्रकटे सिद्धार्थ-कुमार ॥ ३ ॥

योग का कीलित अन्तर्द्वार, मुक्त था जिनका लक्ष अवतार,
जिन्हें लखकर बलशाली मार, छिपा था सागर मध्य अपार।
कलाओं का महान् उपकार, हुवा जिनका करके सत्कार,
नहीं उपमेय मध्य संसार, दीखता उनका है लाचार? ॥ ४ ॥

विश्व की मानवता के प्यार, प्रकृति की कञ्जुता के आधार,
गुणों के श्रोतों के आगार, कर्म-बन्धन के मोचनहार।
पूर्ण-जीवन के अस्तिमद्वार, साधनाओं के फल साधार,
भगवती करुणा के अवतार, हमारा वन्दन हो स्वीकार ॥ ५ ॥

राजमल मण्डारी-आगर,

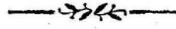

સંસ્કૃતિનો અંત

લેખક:—શ્રી જીવરાજભાઈ એાધવજી દોરી

શ્રી અરવિંદ ધોષના જીવનદર્શનને વ્યક્ત કરતા 'દક્ષિણ' નામના ત્રૈમાસિક પુ. પ, અંક ૨ ના પૃષ્ઠ ૬૩મે "સંસ્કૃતિનો અંત" એ મથાળાના લેખમાં મનનીય વિચારો બતાવ્યા છે. સંસ્કૃતિ એટલે શું? હાલમાં સંસ્કૃતિ કેવી સ્થિતિમાં છે? તેનો અંત આવવાનો છે કે વિકાસ થવાનો? વિગેરે વિષય ચર્ચામાં આવેલ છે. તેમાં બતાવ્યું છે કે—સંસ્કૃતિનો ખરો અર્થ એ છે કે—માનવ-રૂપી કરણનું સંસ્કરણ. આ માનવકરણ પ્રભુને વ્યક્ત કરવા માટે યોજાયેલું છે અને તે હેતુને માટે તેને તૈયાર કરવાનું છે. એ હેતુ છે—પૃથ્વી ઉપર શરીરમાં મૂર્ત થયેલ જીવનની અંદર ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ કોટિનો આધ્યાત્મિક ચેતનાની સ્થાપના કરવી. શરીરધારી બનેલું જીવન એટલે માનવનું શરીર, પ્રાણ અને મન આ ત્રણનો બનેલો માનવ વ્યક્તિરૂપે તેમજ સમષ્ટિરૂપે એક કરણ બની રહેલો છે. અને એ કરણ મારફતે ઉપરની ઊર્ધ્વ જ્યોતિ પોતાનો આવિર્ભાવ કરવાની છે. અત્યારે આ કરણ-માનવજીવન તમસથી ભરેલું છે, અજ્ઞાન છે, કંકડું છે, દુર્બળ છે. વર્તમાન સંસ્કૃતિ એ હઠ્ઠરો વર્ષોના વિકાસનું પરિણામ છે—હાલમાં વર્તમાન માનવજીવન વેદનાથી ભરપૂર છે. આની સાથે સરખાવી શકાય એવી, આના જેવી તેમજ આના જેટલી ભયંકર પરિસ્થિતિ માનવ જાતિના ઇતિહાસની અંદર કદી આવેલ નથી. આજે માણસને દુઃખનો કાંઈ ઈલાજ જડતો નથી, યા તો જડશે એવી આશા પણ તે સેવી શકતો નથી, એ માટેની તેનામાં હિંમત પણ નથી. શું એટમ જોખ જેવી વિજ્ઞાનની શોધ માનવજાતિએ આજ સુધી સાધેલી સંસ્કૃતિનો વિનાશ કરશે? એક યુગને પૂરો કરી નવો યુગ આરંભવા માટે એક પ્રલયની જરૂર તો છે જ. શું હાલનો વિજ્ઞાનવાદ, ભૌતિકવાદ, ચંત્રવાદ, સામ્યવાદ આવા પ્રલયની પૂર્ણ તૈયારીરૂપે છે? શું અધ્યાત્મવાદ આવા પ્રલયને અટકાવી નહિ શકે? આપણો ભારતીય ધર્મ, આપણી ભારતની સંસ્કૃતિ, આપણા ભારતનો ઇતિહાસ આવા પ્રલયની નહિ પણ આધ્યાત્મિક ઉત્થાનની આપણને આશા આપે છે. આવા અનેક ઝંઝાવાત થયા છતાં આપણે આ ધર્મ અને સંસ્કૃતિ જળવાઈ રહ્યાં છે. ઊલટું ઉત્તરોત્તર તેમાં વિકાસ થયો છે. વર્તમાન કાળમાં જ મહાત્મા ગાંધીજી, શ્રી અરવિંદ ધોષ, શ્રી રમણમહર્ષિ જેવા અધ્યાત્મવાદને પોષતાં પયગંબરો ભારતમાં અવતર્યા છે. આપણી જૈન કોમમાં પણ એવા સમર્થ અધ્યાત્મ જ્ઞાનને પોષતા ઘણા સાધુ-મહારાજો જેવામાં આવે છે. તેમના ઉપદેશમાં-વ્યાખ્યાનામાં નયો અધ્યાત્મવાદ જ નીતરે છે. આપણા આચાર્ય મહારાજો સંકુચિતતાને ગોચર કરી પ્રભુ મહાવીર

મતાવેલ અહિંસા, સંયમ અને સત્યનો સનાતન અધ્યાત્મવાદ પદ્ધતિ ધાય-તેને પોષણ મળે, એવી જગતિ સમાજમાં લાવવા કટિબદ્ધ થાય, તો આ યોગ્ય સમય છે. સંસ્કૃતિ અને ધર્મ ઉપર વર્તમાન કાળે જે આક્રમણ કર્યું છે તેનો પ્રતીકાર કરવાને આવા ઉપદેશની જરૂર છે. પરમાત્મા આવી શક્તિ અને બુદ્ધિ આપણને સૌને આપે એ જ અભ્યર્થના. ઠેક શાંતિ.

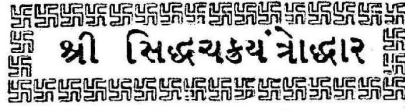
:- શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન :-

(લાખ લાખ દીવડાની આરતિ ઉતારજો-એ દેશી.)

- આજ મહને સ્વપનામાં આવ્યા'તા વીરજી, (૨)
કે'તા'તા સુકિતની વા...ટ; સિદ્ધિનો કંત સોહામણો. ૧
- કુંડલ'તા કાનમાં ને સુગટ'તો માથમાં, (૨)
કંઠે તો હીરલાનો હા...ર; સિદ્ધિનો કંત સોહામણો. ૨
- બાબુબંધ બેરખા ને કાંડે'તા કડવા, (૨)
આગે'તો જમ્બૂનો રૂ...ખ; સિદ્ધિનો કંત સોહામણો. ૩
- નિમિત્ત ઉપાદાન બેની'તી વાતડી, (૨)
કે'તા'તા સાચવજે બે...ઉ; સિદ્ધિનો કંત સોહામણો. ૪
- કારણથી કાજ સધે એ છે મારગડો, (૨)
છાંટે તે ઉન્માદી લો...ક; સિદ્ધિનો કંત સોહામણો. ૫
- કારજ સિદ્ધિમાં કારણ અનેક છે, (૨)
સમજજે ગોણુ-સુખ્ય લો...દ; સિદ્ધિનો કંત સોહામણો. ૬
- નિમિત્ત વિનાના ઉપાદાનની વાતો, (૨)
ખરતણી લાતો તું જા...ણ; સિદ્ધિનો કંત સોહામણો. ૭
- સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર વાટ છે, (૨)
સુકિતની રૂચક પ્રમા...ણ; સિદ્ધિનો કંત સોહામણો. ૮

સુનરાજશ્રી રૂચકવિજયજી.

ॐ हौं अहं श्रीसिद्धचक्राय नमोनमः ॥

પં. શ્રી હુરન્ધરવિજયજી ગણિ.

શ્રી સિદ્ધચક્ર-નવપદ્મું વિશિષ્ટ આરાધન વર્ણમાં બે વાર આસો માસમાં અને ચૈત્ર માસમાં કરવામાં આવે છે. પૂણિમાને દિવસે નવ આયમિલ પૂજા થાય એ રીતે ઓળીનો આરંભ કરી નવ આયમિલ થાય છે. આ આરાધનનો પ્રભાવ અચિન્ત્ય છે, એ આજ અનેકના અનુભવસિદ્ધ હકીકત છે. દૃઢ શ્રદ્ધાવાળા આત્માઓને આ આરાધન ધારણી કાચું-સિદ્ધિ અપાવે છે. એ પ્રસિદ્ધ આરાધનમાં મુખ્યતા કાંઈની હોય તો તે 'શ્રી સિદ્ધચક્ર-યંત્રોદ્ધાર'ની છે.

શ્રી સિદ્ધચક્રયંત્રોદ્ધાર' એ શું છે? અને તેની મુખ્યતા કંઈ રીતે છે? એ આરાધકોએ ખાસ જાણવું જરૂરી છે, અને તેનો લાભ લેવા તત્પર થવું એ પણ એટલું જ આવશ્યક છે.

આ શ્રી સિદ્ધચક્રજીના આરાધનમાં આરાધકોને વેગ પૂરનાર અનેક સાધનોમાં પ્રધાન સાધન કોષ્ટ હોય તો તે શ્રીપાલ રાજાનું ચરિત્ર છે. તે ચરિત્ર પ્રાકૃતમાં પૂજ્યપાદ રત્નશીખરસરિજ મહારાજે રચ્યું છે કે જેમનો સત્તાસમય પન્દરમા સેકાનો પૂર્વાધ છે. તે પ્રાકૃત 'સિરિસિરિવાલકહા' ને આધારે સંસ્કૃત-ગુજરાતી-હિન્દીમાં અનેક નાના મોટા ચરિત્રો પ્રસિદ્ધ થયા છે. અને એ રીતે શ્રીપાલ રાજા અને મયજ્ઞાસુન્દરીની વાત વિખ્યાત છે.

ઉપર રાજા તંત્રીકે શ્રીપાલ મયજ્ઞાસુન્દરીને પરણે છે. લોકોમાં અનેક પ્રકારની વાતો ચાલે છે. કોષ્ટ કાંઈનો દોષ કાઢે છે જ્યારે બીજાઓ લુહુડું જ કહે છે. એ સર્વ વાતોમાં જે જૈન ધર્મની અવહેલના થાય છે એનું દુઃખ મયજ્ઞાસુન્દરીના હૃદયમાં પુલકળ છે અને તેનો કોષ્ટક ઉપાય થવો જોઈએ. રાજકુમારી મયજ્ઞાસુન્દરી, શ્રીપાલ કુંવરને લઈને શ્રી મુનિચન્દ્રસરિજ મહારાજ પાસે જાય છે અને પોતાના રવામીનો કોઠ દૂર કરવા માટે ઉપાય પૂછે છે. ગૃહસ્થાના રોજ દૂર કરવા માટે કોષ્ટપણ ઉપાય બતાવવો એ સર્વમ ધર્મની વિરુદ્ધ હોવાથી અથમ તો આચાર્ય મહારાજે ના કહી પણ ધર્મ-પ્રભાવના અને અનેક આત્માનું કલ્યાણ વિચારીને બાહ્ય-આભ્યન્તર સર્વ વ્યાધિઓનું સ્થાપન કરવામાં સમર્થ એવું શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું વિધિપૂર્વકનું આરાધન બતાવ્યું. એ આરાધન સુન્દર ભાવપૂર્વક શ્રીપાળકુંવરે અને મયજ્ઞાસુન્દરીએ આરાધ્યું ને પ્રત્યક્ષ લાભ અનુભવ્યો. કુંવરનો કોઠ દૂર થયો તે જૈન શાસનનો જયજયકાર થયો.

એ આરાધન કંઈ રીતે કરવામાં આવેલું તેનું વર્ણન 'સિરિસિરિવાલકહા' ગાથા ૧૯૬ થી ૨૦૫ સુધીમાં છે. તેમાં શ્રી સિદ્ધચક્રજીનો યંત્ર મંડલરૂપે કંઈ રીતે આલેખવો

❖ (૧૧૧) ❖

તેનું વ્યવસ્થિત વર્ણન છે. એ શ્રી સિદ્ધચક્ર મહાયંત્રમંડલનું પૂજન મહાપ્રભાવક અને વિશિષ્ટ ફલ આપનાર છે.

આ મહાયંત્રમંડલની રચના કષ્ટ રીતે કરવી અને તેનું પૂજન કયા ક્રમ અને શા શા ક્રમોથી કરવું તે હકીકત વિભાવવાદ નામના દશમા પૂર્વમાં હતી, પણ પૂર્વનો ઉચ્છેદ થયો ત્યારે તે વિધાન પણ ગયું હોત છતાં શાસ્ત્રના અને જ્ઞાતમાઓના ભાગ્યે પરંપરાગત તે જળવાઈ રહ્યું, શ્રી રત્નશેખરસુરિ મહારાજે શ્રીપાલચરિત્રમાં તે ઉદ્ધૃતું એટલું જ નહિ પણ 'શ્રી સિદ્ધચક્રત્રોદ્ધાર' નામે વ્યવસ્થિત જુદા મંથની રચના કરીને તેમાં તેને જળવી રાખ્યું. સાથોસાથ શ્રી સિદ્ધચક્રમહાયંત્ર મંડલના ચિત્રપટો પણ પરંપરાગત જળવાઈ રહ્યા છે. આજ પણ આપણી પાસે એ મહાયંત્ર અને તેના પૂજનવિધિ વિદ્યમાન છે.

આરાધક વર્ગને આ પૂજનવિધિનો પરિચય ધણી સમયથી એછો હતો, તેનું ધુપ્પ કારણ એ હતું કે-તે પૂજનવિધિની પ્રત મળતી ન હતી, છૂટાછવાયા જુદા જુદા વિધાનો મળતા હતા પણ તેની પ્રામાણિકતા માટે કોઈ પૂરાવા ન હતા.

હમણાં હમણાં તે 'સિદ્ધચક્રત્રોદ્ધાર પૂજનવિધિ'ની પ્રત મળી આવી છે ને તે વ્યવસ્થિત સંશોધનપૂર્વક પ્રગટ પણ થઈ છે. તેની પ્રામાણિકતા માટે 'સિરસિરિવાલકહા' 'શ્રીપાળ રાસ' વગેરે પ્રામાણિક મંથો છે. આ વિધાનનો સંવાદ તે તે મંથોમાં મળે છે તેને અપ્રામાણિક માનવા માટેનું કોઈપણ કારણ મળતું નથી માટે આ વિધાનને પ્રમાણભૂત માનવું એ જ દિવાલ છે.

આહિં તે યંત્રોદ્ધાર અને તેના પૂજનવિધિનો પરિચય દર્શાવવામાં આવે છે.

મુખ્યત્વે આ યંત્રોદ્ધારમાં નવ વંદયો છે, મધ્યમાં અષ્ટદલકમળને તેની કણ્ઠિકા તરીકે ઘડે રથાપન કરવું તેને ક્રોધકારથી વીંટવું અને તે સ્વર્ગને ક્રોધકારથી વીંટવા. તે ફરતો અનાહત કરવો ને તેને ફરતા સોળ સ્વરો લખવા, આટલા આલેખનને કણ્ઠિકા કહેવામાં આવે છે.

અષ્ટપત્રમાં સિદ્ધાદિ આઠ પદો રથાપન કરવા, તે અષ્ટદલકમળ ફરતું ષોડશદલવલય કરવું તેમાં અનાહતથી યુક્ત આઠ વર્ગો એકાન્તરિત આલેખવા અને વચમાં ખાલી પડેલ દલમાં સ્પર્શાર મન્ન લખવો. આ ખીન વલયને સ્વરોદિ અષ્ટ વર્ગે વલય કહેવામાં આવે છે. તેને ફરતું ત્રીજું વલય લખિ પદોનું કરવું તેમાં આઠ દિશામાં આઠ પત્રો આલેખી તેમાં આઠ અનાહતો રથાપન કરવા, મધ્યમાં રહેલી ખાલી જગામાં ત્રણ ભાગ કરી ફરક ભાગમાં બીજા લખિ પદો લખવા, એટલે એક ગોળાકારમાં ૧૬ લખિ પદો આવે અને ત્રણ ગોળાકારમાં ચમને ૪૮ લખિ પદો આવી ગાય. એમ ત્રીજું વલય કરવું. તે વલયને ત્રિરેખ ક્રોધકારથી વીંટીને છેડે ક્રોધકાર લખવો, તેને ફરતી આઠ ગુરુપાદુકાઓ રથાપવી. આહિં સુધી યંત્રમાં આરાધ્યવર્મ આવે છે ને ત્યારબાદ યંત્ર પ્રત્યે ભક્તિભાવ ધરાવતા અધિષ્ઠાયક આદિ દેવ દેવીઓના વંદયો આવે છે. તેમાં સર્વપ્રથમ આઠ દિશામાં આઠ જગાદિ દેવીઓનું વંદય, તેને ફરતું શ્રી સિદ્ધચક્રના અધિષ્ઠાયક અદાર દેવતાનું વંદય, તેને

અંક ૬ છો]

શ્રી સિદ્ધચક્રત્રોદ્ધાર.

૧૧૩

ફરવું સોળ વિદ્યાવલય, તેને ફરવું યક્ષ-યક્ષિણીવલય, તે વલયોની ચાર દિશામાં ચાર દારપાલ અને ચાર વીર અને દશ દિશામાં દિક્પાલ સ્થાપન કરવા. ત્રિરેખાદ્વિકાર પછી જે વલયો શરૂ થાય તેની રેખાઓ એ રીતે આલેખવાની છે કે-જેમાંથી કલશને આકાર યોગ્યતો જાય, તે કલશને બંને બાજુ ખેંચી કરવો, કળશના મૂળમાં નવમંદો અને કંઠે નવ નિધિ સ્થાપન કરવા. કળશની બહાર ત્રીજે નાગકોણમાં ક્ષેત્રપાલની સ્થાપના કરવી. એ રીતે યંત્ર-આલેખન પૂર્ણ થાય છે.

ઉપર પ્રમાણે આલેખન થયા બાદ જુદા જુદા વિશિષ્ટ વિધિપૂર્વક આ સર્વંતું પૂજન કરવાનું છે, તે પૂજનવિધિ શ્રી સિદ્ધચક્રત્રોદ્ધાર પૂજન વિધિમાં વ્યવસ્થિત છે.

યંત્રમાં આવતા જુદા જુદા પૂજનની સંખ્યા આ પ્રમાણે છે.

૧ નવપદ પૂજન	૯	૯ વિદ્યાદેવી પૂજન	૧૬
૨ અષ્ટવર્ગ પૂજન	૮	૧૦ યક્ષ-યક્ષિણી પૂજન	૪૮
૩ સપ્તાક્ષર મંત્રપદ પૂજન	૮	૧૧ દારપાલ-વીર પૂજન	૮
૪ અનાદિત પૂજન	૧૬	૧૨ દિક્પાલ પૂજન	૧૦
૫ લક્ષ્મિપદ પૂજન	૪૮	૧૩ નવમંદ પૂજન	૯
૬ ગુરુપાદુકા પૂજન	૮	૧૪ નિધિ પૂજન	૯
૭ અધિષ્ઠાયક પૂજન	૧૮	૧૫ ક્ષેત્રપાલ પૂજન	૧
૮ જ્યાદિ દેવી પૂજન	૮	૧૬ શ્રી સિદ્ધચક્ર યંત્ર પૂજન	૧

આ પ્રમાણે સર્વ મળી પૂજન સંખ્યા ૨૨૫ થાય છે. એ સંખ્યા પણ એક અપેક્ષાએ નવની જ છે ને નવનો આંક અખંડિત છે તેમ આ પૂજન પણ અખંડિત છે. આ પૂજન અને તેના યંત્રને આરાધક આત્માએ ગીનાથ પાસે સમજાવવા અને સમજાવતું પૂજન કરવા તત્પર બની તેના લાભો મેળવવા અને આત્મ-કલ્યાણ સાધવામાં ઉજ્જમાળ બનવું.

રાસ સાહિત્યનો ઉત્કૃષ્ટ નમૂનો

એક વાર વાંચવો શરૂ કર્યા પછી પડતો મૂકવો નહિ ગમે

તે

શ્રી સીમંધર શોભાતરંગ (સચિત્ર)

અવશ્ય વસાવો. પૃ. ૩૨૦, રંગીન ફોટાઓ,
પાકું બાઈડીંગ છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા ૭૦.

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

શ્રી મહાવીર જીવન : સ્વલ્પ વિવચન

લેખક:—શ્રી મગનલાલ માતીચંદ શાહ “સાહિત્યપ્રેમી” સુરેન્દ્રનગર
દેવાધિદેવ ભગવંત મહાવીરના જીવન વિષે થોડું લખતાં પહેલાં તેમના રમરણરૂપ
મંગલાચરણ કરું છું.

મંગલાચરણ (વસંતતિલકા)

યસ્યોપદેશનપદાન્યવગત્ય નિત્યં, મુક્તિશ્રિયં તતુમૃતઃ સપદિ શ્રયન્તે ।
સ્વર્ભૂષ્ટવઃ કમલકોશવિકાસનૈક-પ્રદ્યોતનઃ સ જયાજિનવર્ધમાનઃ ॥ ૧ ॥

જેના ઉપદેશ પડે તે સમ્યક્ પ્રકારે આરાધીને આ જગતના ધણ જીવો મુક્તિરૂપી
લક્ષ્મીને ત્વરિત પ્રાપ્ત કરે છે, તેવા સ્વર્ગલોક, મૃત્યુલોક અને પાતાલલોક એ ત્રણ લોકરૂપ
કમલકોશને વિકસાવનાર પ્રદ્યોતનરૂપ(સૂર્યરૂપ) જિનેશ્વર વર્ધમાન પ્રભુ (મહાવીરસ્વામી)
સદા જય પામે.

શુભ કાર્યારંભે શિષ્ટ પુરુષોને વંદન કરવું એ શિષ્ટાચાર છે, આ આર્ય પ્રજાવિકા છે,
નિર્વિઘ્ને કાર્યની સન્નાતિ અર્થે આ બ્યવહાર રીતાર્ય છે, માટે જ કહ્યું છે કે—“ધર્મે
પ્રતિ મૂલભૂતા વંદના ।” ધર્મમાર્ગમાં જીવે આગળ વધવામાં મૂળભૂત જે કાંઈ
પણ કારણ હોય તો તે ભાવથી મહાપુરુષને વંદન કરવું તે જ છે. વંદનનો ભાવ પ્રગટવાથી
આત્મક્ષેત્રમાં ધર્મનું ખીજ વધાય છે, જેને પરિણામે જીવ ધર્મશ્રવણ અને ધર્માચરણ તરફ
દોરાય છે, શુદ્ધિ નિર્મળ થાય છે, વિવેક ઉદ્ભવે છે અને આત્મા સ્વાત્મલક્ષી બને છે.
સ્મૃતિ, પ્રાર્થના કે વંદનનો પ્રભાવ આવો અવર્ણનીય છે.

શુભી જીવો શુભનું આરાધન કરે છે અને એ સમયને ધન્ય માને છે.

સંસારમાં પૂજનીય મહાત્માઓની પૂજાવિધિ અનેક પ્રકારે પ્રવર્તે છે. વિદ્યમાન અને
અવિદ્યમાન મહાત્માઓની પૂજાવિધિમાં સંસાર પોતાના રાગ પ્રેમાણુ ભિન્ન ભિન્ન સામગ્રીઓ
યોજે છે. જ્યંતિઓ ઉજવવી, કથા-કીર્તનો કરવા, ગુણાનુવાદ ગાવા, તપશ્ચર્યા કરવી કે
શ્રાંતલાભે એકાંતમાં ગુણનું રમરણ કરવું. આ સર્વ અવિદ્યમાન મહાત્માઓની પૂજાવિધિ
છે, ભાવરમરણ છે.

વિદ્યમાન મહાત્માઓનો પરિચય સંસારી જીવો ગમે ત્યારે કરી લાભ મેળવી શકે છે,
પરંતુ અવિદ્ય મહાત્માઓનો પરિચય વિકટ છે, ને તે શોધવામાં સાધન-સંપત્તિની જરૂર
પડે છે. પ્રભુનો જન્મકલ્યાણકનો દિવસ એ નિમિત્તના સાધનરૂપ છે, આવા પ્રસંગના
સાધનની પ્રાપ્તિમાંથી ગુણી જીવો ગુણને મહણ કરે છે અને એ સમયને ધન્ય ગણે છે.

પ્રભુનું જન્મકલ્યાણક.

જ્યેષ્ઠ શુક્લ ત્રયોદશીનો દિવસ એ વીરપ્રભુનું જન્મકલ્યાણક છે. દરેક તીર્થંકર દેવના

(૧૧૪)

પાંચ કલ્યાણકો શાસ્ત્રકાર ગણાવે છે. ચોવીશે તીર્થંકરોના ૧૨૦ કલ્યાણકો સર્વ જીવોને આરામ છે. જેના જીવનથી જગતનું કલ્યાણ થાય તેને કલ્યાણક કહેવામાં આવે છે. સંત-પુરુષોનો જન્મ જગતના કલ્યાણને માટે છે. અવિદ્યાના અધારમાં અથડાતા જગતને પ્રકાશ આપવા માટે છે, જે જીવાત્માએ કર્મની અનંત રાશિ કાપીને તીર્થંકરનામગોત્ર ઉપાર્જન કર્યું છે તેવા પ્રતાપી જીવોના જન્મને જ કલ્યાણક કહેવામાં આવે છે કે જેના પ્રતાપથી નારકીના જીવો પણ એ ધડી શાતા અનુભવે છે. આતું તીર્થંકર પદનું માહાત્મ્ય છે.

સામાન્ય કેવળી, ગણધરો, શ્રુતકેવળી કે બીજા સંતપુરુષોના જન્મને માટે કલ્યાણક શબ્દ વપરાતો નથી. એ કે આ સર્વ મોક્ષયાત્રી આત્માઓ છે, પરંતુ તીર્થંકર પદવીની ખાસ વિશેષતા છે. તેથી જ આપણે તીર્થંકર દેવની જ્યન્તિ ઉજવીએ છીએ કેમકે ચોદ રાજલોકને સુખ આપનાર સંતો આ જન્મદિવસ છે. માટે જ કહ્યું છે કે—“**चउर्द्धि ठणेरिं लोउज्जोते सीता तं अरिहंतेहिं जायमाणेहिं ।**” પ્રભુના જન્મથી ચોદ રાજલોકને મળતું સુખ એ જ એમના જન્મની મહત્તા છે.

તીર્થંકર દેવનું ખાસ માહાત્મ્ય

સામાન્ય કેવળી અને બીજા સંતો કરતાં તીર્થંકર દેવની વિશેષતા એ છે કે—તીર્થંકરો જન્મથી જ જ્ઞાનવાન છે અને પુણ્ય પ્રકૃતિમાં સર્વથી અધિક છે. જૈન શાસ્ત્રમાં ચાર પ્રકારના જિન કહ્યા છે. ૧ શ્રુતજિન ૧૦—પૂર્વધરથી ૧૪ પૂર્વધર સુધીના મુનિઓ. ૨ અવધિજિન—અવધિજ્ઞાનવાળા મુનીશ્વરો. ૩ મનઃપર્યાવજિન તે વિપુલ-શ્લુષ્મતિ મનઃપર્યાવ જ્ઞાનધારક વિશુદ્ધધર શ્રમણ નિર્ઝંથો. ૪ કેવળીજિન—તે સામાન્ય કેવળી ભગવંતો. આ ચારે જિનના અધિષ્ઠાયક તીર્થંકરદેવ દેવાધિદેવ કહેવાય છે. અષ્ટ પ્રાતિહાર્યરૂપ પૂજાને જેઓ લાયક છે તે જ તીર્થંકર કહેવાય છે. ચોત્રીશ પ્રકારના અતિશય અને એક હજાર આઠ ઉત્તમ લક્ષણોથી વિભૂષિત હોય છે. એમની સામાન્ય કેવળી કરતાં વિશેષતા છે. ત્રિપદીની રચના જે ગણધર મહારાજ કરે છે તે તીર્થંકરદેવના ઉપદેશમાંથી જ થાય છે; સામાન્ય કેવળીના ઉપદેશથી તેમ અનર્થ નથી. તીર્થંકરપણું એ એક ભવની કમાણી નથી ત્યારે પણ અનેક ભવનો પરિપાક છે. એક અવસર્પિણીમાં કેવળી ભગવંતો અસંખ્યાતા હોય છે, તીર્થંકરો માત્ર ૨૪ ચોવીશ જ હોય છે એ વિશેષતા છે. શ્રોતાના મનનું સમાધાન થાય એવા જ વચનો તીર્થંકરોના મુખમાંથી નીકળે છે એ એમનો વચનચોર છે. આ પુણ્ય પ્રકૃતિ સામાન્ય સંતોમાં હોતી નથી. વળી તીર્થંકર દેવનો જન્મોત્સવ આવપૂર્વક દેવતાઓ કરે છે, તેમજ તીર્થંકર દેવ ચારે તીર્થની રચાપના કરે છે. બીજા સંતોથી આ કાર્ય થતું નથી. નીચેના શ્લોકમાં “**यतीशाः**” શબ્દ વપરાયો છે, તે સર્વેશ્વર તીર્થંકર દેવને જ માટે છે, જે આપણા કથનને પુષ્ટિ આપે છે.

સુરાસુરનરાઃ સર્વે, યૈનૈતે સ્વવશીકૃતાઃ ।

નિર્જિતો યૈઃ સ કામોઽપિ, તે યતીશાઃ સુખપ્રદાઃ ॥ ૧ ॥

અર્થરતનાવળી ૪૭૪

પ્રભુ મહાવીરના જીવનના વિશિષ્ટ પ્રસંગો.

આમ કલ્યાણુક શબ્દ સાધારણુ ડેવળીને નહીં પણુ તીર્થોંકર દેવને જ બટે છે. તે મુજબ ચૈત્ર સુદ ત્રયોદશીએ વીરપ્રભુનું જન્મ કલ્યાણુક છે, ને તે ઉજવાય છે. લોકોત્તર પુરુષોના જીવનના પાંચ વિશિષ્ટ પ્રસંગોને જ કલ્યાણુક કહેવામાં આવે છે.

૧ વ્યવન પ્રસંગ—આપાદ સુદ ૬

મરીચિના ભવનો મદ, ઉત્સવપ્રરૂપણ, કર્મબંધનું કારણ, દેરાણી જેઠાણીનો સંબંધ, ધ્વજાણુ કુળમાં ઉત્પન્ન થવું ને ત્યાંથી ક્ષત્રિય કુળમાં આવવું, ગર્ભસંક્રમણ આશ્વિન વદ ૧૩, માતા ત્રિશ્વજાદેવીનો આનંદ, રાજમાં ચંદ્ર રહેલી વૃદ્ધિ, ચૈત્ર રરખના, રવપ્તપાઠકોને પૂછેલા ભાવો, ગર્ભનું અકષ્પપણું, ગર્ભમાં પ્રભુએ કરેલો નિશ્ચય, માતાપિતાની ભક્તિનું પડેલું પ્રતિબિંબ.

૨ જન્મ પ્રસંગ—ચૈત્ર શુક્લ ત્રયોદશી

૯ માસ અને ૭ દિવસ ગર્ભમાં વાસ, ઇંદ્રે મૂકેલો ઉપયોગ, દેવ દેવીની ભક્તિ, હસ્પન કુમારિકાકૃત રનાનોત્સવ, પ્રભુ પોતાની શક્તિનો ચમત્કાર બતાવે, માતાપિતા જન્મોત્સવ ઉજવે, રિદ્ધિસિદ્ધિની વૃદ્ધિ થતાં વર્ધમાન નામ પાડવામાં આવે, બળની પ્રાપ્તિ થતાં મહાવીર કહેવાય.

૩ દીક્ષા પ્રસંગ—માગશર વદ ૧૦

રાજ્યનો અને ગૃહસ્થાશ્રમનો લીધેલો અનુભવ, અઠ્ઠાવીશ વર્ષની યુવાવસ્થામાં સંસાર પર પ્રગટેલો વૈરાગ્ય, માતાપિતાની ભક્તિનો લીધેલો પૂરો લાભ, ૨ વર્ષ બંધુમાન બતાવવા સંસારમાં રહેવાનો કરેલો નિર્ધાર, પ્રભુનું ત્યાગી જીવન—એ ખાસ આપણું લક્ષ્ય એવું છે. સંસારમાં રહીને પ્રભુએ ત્યાગભાવ જ કેળવ્યો છે. જ્યારે સંસારના પ્રપંચમય વ્યવહારમાં નિર્મોહી જીવન વ્યતીત થાય તે જ ખરું ત્યાગી જીવન કહી શકાય, રાજસુખની અનેક લાલચોની જેના પર તૃણ જેટલી પણ અસર થતી નથી એવા મહારથીઓ જ દીક્ષાપર્યાય ને શોભાવે છે.

સંસાર પરનો અનાસક્ત ભાવ એ પ્રભુના જીવનનો મૂળ રંગ છે, એ વર્ષ સંસારમાં વધારે રહ્યા તે અનાસક્ત ભાવે જ. પ્રારબ્ધના ક્ષય અર્થે જીવન વહન કરવું એ જ માનીતો ઉદ્દેશ હોય છે. સંસાર વ્યવહારની છોળો સાચા સંતને વિકૃતિ ઉત્પન્ન કરતી નથી. સંસારની વચમાં રહીને જીવન વહન કરવામાં ત્યાગવૃત્તિની ખરી કસોટી છે. વૈરાગ્યની છેલ્લી ભૂમિકા પ્રાપ્ત થતાં કરોડો સોનામહેરનું દાન આપી રાજરિદ્ધિ અને વડાણું કુટુંબ છોડી પ્રવ્રજ્યા સ્વીકારે છે. એટલે કે પ્રભુએ તમામ વસ્ત્રો, અલંકારોનો ત્યાગ કરી પંચમુદ્રિવડે કેશનો લોચ કરી “નમો સિદ્ધાણં” એ પદથી સિદ્ધ ભગવાનને નમસ્કાર કરી “કરૈમિ સામાદયં સાવજ્ઞં જોગં પચ્ચંક્ષામિ જાવજીવાણ” એ શબ્દોનો ઉચ્ચાર કરી ચારિત્ર ધર્મને સ્વીકારે છે. યતિ ચારિત્ર, પંચ મહાવ્રત, પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિમાં પર્યાવસિત થાય છે. આ પાંચ મહાવ્રતરૂપ ચારિત્રને સામાયિક ચારિત્ર એટલા માટે કહેવામાં

અંક ૬ હો]

શ્રી મહાવીર જીવનઃ સ્વરૂપ વિવેચન.

૧૧૭

આને છે કે તેનો પાયો સમજાવ ઉપર જ રચાયેલો છે. આ ચારિત્ર વહનમાં જગતના સર્વ જીવોને પોતા સમાન ગણવાના હોય છે. કોઈપણ જીવને કષ્ટ આપવાનું નથી કેમકે “સર્વેસિ જીયિવં પ્રિય” સર્વ જીવોને જીવન પ્રિય છે, દુઃખ કોઈને વહાણું નથી. પ્રભુએ આ ચારિત્ર સ્વીકારી જ્ઞાનમાર્ગે પ્રયાણ કર્યું.

કર્મની વેદી પર મૂકાયેલો આત્મા.

કર્મના હોમ માટે પ્રભુને આર વર્ષે ને ૧૫ દિવસ અધેર તપશ્ચર્યા કરવી પડી હતી તેમાં ૭૪૯ દિવસ માત્ર લૂખાસૂકા આહારના જ હતા; બાકી ૪૧૬૫ દિવસો ઉપવાસમાં ગાળ્યા હતા. પ્રભુના તપની અગિયારી છે, ૯ ચાતુર્માસિક તપ, ૧ જમાસિક તપ, ૧ પાંચ માસ અને ૨૫ દિવસનો અભિમદ્ તપ, હર્દિમાસિક તપ, આર માસિક તપ, ૭૨ અર્ધમાસિક, બે ત્રિમાસિક, બે દોઢ માસિક, ઉપરાંત આર વાર મિકયુપડિમાનું વહન કરતાં ૨૨૯ જીવંત તપશ્ચર્યા કરી હતી. આ પ્રભુનો જીવંત અવસ્થાનો ભયંકર તપ કે જેને પરિણામે ચાર ધનધાતી કર્મોના નાશ છતાં અનંતલભિષ્પ કેવલ જ્ઞાન, કેવલ દર્શન પ્રાપ્ત થયું. આ વખતે પ્રભુનું આરમું ચાતુર્માસ ચંપા નગરીમાં હતું.

પહેલું ચાતુર્માસ—અરિયક ગામ બહાર શક્તપાણિ યજ્ઞના દેવળમાં, ત્યાં કષ્ટ ધણું પડ્યું.

બીજું ચાતુર્માસ—રાજગૃહી નગરીના નાલંદા પાડામાં, અહીં ગોશાલકનો ભેટો થયો.

ત્રીજું ચાતુર્માસ—ચંપા નગરીમાં કર્યું, અહીં માસની તપશ્ચર્યા કરી.

ચોથું ચાતુર્માસ—પૃથગ્ચંપામાં કર્યું, અહીં ચાતુર્માસિક તપ આદર્યો હતો.

પાંચમું ચાતુર્માસ તથા છઠું ચાતુર્માસ—ભદ્રિકા નગરીમાં, ચોમાસી તપ પૂરું કર્યું.

સાતમું ચાતુર્માસ—મગધ દેશમાં આલંબિકા નગરીમાં કર્યું.

આઠમું ચાતુર્માસ—ફરીને રાજગૃહીમાં ચારે માસના ઉપવાસ સાથે કર્યું.

નવમું ચાતુર્માસ—અનાય દેશમાં કર્યું, ત્યાં અત્યંત કષ્ટ વેઠ્યું.

દસમું ચાતુર્માસ—શ્રાવસ્તી નગરીમાં કર્યું, અહીં સંગમનો ભયાનક ઉપદ્રવ સહન કર્યો.

અગિયારમું ચાતુર્માસ—વિશાલા નગરીમાં કર્યું, ચંદનમાળાનો અભિમદ્ પૂર્ણ થયો.

૪ થું કંઠયાણુક—કેવલની પ્રાપ્તિ વૈશાક શુદ્ધ ૧૦.

પ્રભુનો ઉપદેશ.

કેવલ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ પછી પ્રભુએ જગતને બોધ દેવો શરૂ કર્યો, સંપૂર્ણ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ સિવાય તીર્થંકરો ઉપદેશનું કામ કરતા નથી. ઉપદેશની સફળતા સાચા જ્ઞાન પર જ અવલંબે છે, તીર્થંકર દેવની વાણી સર્વતોમુખી હોવાથી સર્વ જીવોને આરાધ્ય છે. ભારત-વર્ષમાં આજે અંધકારનો યુગ ચાલતો હતો, બૌદ્ધ ધર્મની પ્રચલિત હતી પરંતુ તે ધર્મમાં શિથિલતા દાખલ થઈ ગઈ હતી તેમજ આ વખતે બ્રાહ્મણ ધર્મ પણ કુલ્યોદ્ધાર્યો હતો. ધર્મને નામે પશુઓનાં અલિદાન અપાતાં હતાં. મૂક પ્રાણીઓના ભોગથી જનતા ધ્રુવ રહી

હતી. પ્રભુ મહાવીરે આ દિશામાં ઉપદેશ શરૂ કર્યો, “ જીવો અને જીવવા દો ” આ મંત્ર બરાબર સમજાવ્યો. સૌ પ્રાણીને જીવવાનો હક્ક સરખો છે, કોઈના હક્ક ઉપર ત્રાપ મારી શકાય નહીં. સુખ ભોગવવાની ઇચ્છા રાખનારે સુખનું દાન કરવું જોઈએ. બીજા જીવોને સુખી કરે તે જ સુખી થાય. દુઃખ આપીને સુખની ઇચ્છા કોઈ રાખી શકે જ નહીં. જો આપણને જીવન વહાલું છે તો સર્વ જીવોને તે વહાલું હોવું જોઈએ. નિરપરાધી જીવોને દુઃખી કરનાર ધોર નકંઠમાં જાય છે અને ત્યાં તેનાં કૃણ ભોગવે છે. પાપથી જીવો સુખી થઈ શકે નહીં, જોર ખાવું અને બચવાની આશા રાખવી એ કાર્ય જ અસંભવિત છે. પ્રભુનો આ બોધ આર્યાવર્તમાં ફેલાયો અને અહિંસાનો દિગ્વિજય થયો.

પ્રભુના બોધમાંથી અભ્યાસ અર્થે નીચેના મુદ્દા તારવી શકાય.

- ૧ જો જીવો આત્માના સ્વભાવરૂપ જ્ઞાન, દર્શન, આરિત્રને સમ્યક્ પ્રકારે સેવે છે તે જીવ સંસારને પાર કરી શકે છે.
- ૨ જીવને તરવાનો માર્ગ પ્રથમ દૃષ્ટિએ ત્યાગ માર્ગ છે.
- ૩ તપના તાડન વિના કર્મરૂપી દોષ છૂટતો નથી.
- ૪ જેઓ જ્ઞાન અને ક્રિયાનો સમ્યક્ પ્રકારે સુમેળ સાધે છે તે જ મોક્ષને પામે છે.
- ૫ જ્યાં એકાંત ભાવ છે ત્યાં અજ્ઞાન છે, કે જેનાથી રાગ અને દોષ વધે છે. રાગ દોષ વધવાથી સંસાર વધે છે જેથી રાગ દોષથી મુક્ત થવું એ જ કર્તવ્ય છે.
- ૬ સુમુક્ષુ જીવોનો અભ્યવસાય જીવને ધર્મ સાથે જોડવાનો જ હોય છે.
- ૭ હું અને મારું એ સંસારની વૃદ્ધિરૂપ આવૃત્તિ છે.
- ૮ અજીવ આવરણે આત્માનું શુદ્ધિકરણ શક્યું છે.
- ૯ અહિંસા, સંયમ અને તપ આ ત્રણ દરવાજામાંથી મોક્ષે પહોંચાય છે.
- ૧૦ જ્યાં શુભાશુભ વિકલ્પ નથી ત્યાં નિર્જરા છે.

પ્રભુ મહાવીરનો જીવનવિકાસ એ દીર્ઘકાલીન છે.

દરેક જીવાત્માનો આત્મવિકાસ સરખો નથી, કેટલાક જીવાત્માઓ સ્વભાવથી જ આત્મવિકાસને પામે છે ત્યારે કેટલાક સ્વભાવથી જ આત્મવિકાસને પામતા નથી, આ એનો સ્વભાવ-દોષ છે. કોઈ કોઈ જીવાત્માઓ હજી વિકાસને પંથે વળ્યા નથી. ત્યારે કેટલાક લાયકાતવાળા છતાં સાધનને અભાવે વિકાસને પામી શકતા નથી. કેટલાક જીવો દીર્ઘકાલીન વિકાસગામી છે ત્યારે કોઈ કોઈ જીવો ક્ષણિકાલીન વિકાસગામી હોય છે. પ્રભુ મહાવીરના ૨૭ ભવ અને કાળચક્રનો વિચાર કરતાં તેમજ કર્મના સમુદાયનો ઉદય જોતાં પ્રભુ દીર્ઘકાલીન વિકાસગામી ગણાય છે કે જે બીજા તીર્થંકરો કરતાં વધારેમાં વધારે છે. ક્ષણિકાલીન વિકાસગામી જીવોમાં માતા મરદેવાજીનું જ નામ મૂકી શકાય. બીજા મોક્ષગામી જીવો તો અર્ધપુણ્યપરાવર્તની અંદર થોડા જ કાળમાં ત્રીજો ભવે, પાંચમો ભવે,

અંક ૬ શ્રો]

શ્રી મહાવીર જીવન : : સ્વરૂપવિવેચન

૧૧૮

આક્રમે ભવે કે પંદરમે ભવે મોક્ષે ગયા છે. સારે પ્રભુને ૨૭ ભવ અને લગભગ અર્ધપુલ્કગળ કાળ એ ઉતરતા કાળની હૈયાતી સૂચવે છે. આજે તો એ માર્ગની વાત જ થઈ શકે નહીં.

જ્યન્તિએા ઉજવવાથી કે જન્મચરિત્રેા વાંચવાથી થતાં લાભો

મહાપુરુષોના જીવન ઉપરથી આપણામાં સહિષ્ણુતા, ભદ્રતા, સુશીલતા આવે છે, તેમજ કર્તવ્યનું જ્ઞાન પણ થાય છે. ત્યાગની મહત્તા, દયા, ક્ષમા અને સ્વાશ્રમના પાઠો આ પાઠકના જીવનમાંથી સાંપડે છે. આજની જડવાદી દુનિયામાં પ્રભુનું જીવન પ્રેરણાત્મક છે, આજે પરમાર્થ દૃષ્ટિ ઘટી છે, વિવેક ભૂલાયો છે તેવા સમયમાં પ્રભુ મહાવીરનું જીવન એક મૂક ઉપદેશકનું કામ કરે છે, તેમજ કેટલીક નવીન સ્ફૂરણા પણ આપે છે, મહાપુરુષો શાથી થયા? મહાપુરુષ એટલે શું? મહાપુરુષોએ આત્મસાધના માટે શું કર્યું? આપણે આત્મસાધના કરીએ તો બને કે નહીં? શું એ અશક્ય છે? મનુષ્યની શક્તિનું માપ ખરું કે? વગેરે ચિતાર મહાપુરુષોના જીવનમાંથી મળે છે.

ઉપસંહાર

આ લેખમાં પ્રભુના જીવન વિશે યથાશક્તિ લખવા પ્રયત્ન કર્યો છે, આ વિજ્ઞાન જીવનને ગમે તેટલું વિસ્તારી શકાય છે, પરંતુ લેખોમાં તેનું માપ રાખવું પડે છે. પ્રભુના જન્મકલ્યાણકને દિવસે કાંઈક સક્રિય કાર્ય કરવું જોઈએ. સંગઠનનો સમય આવી પહોંચ્યો છે, જોથી ગામો ગામ અને દરેક શહેરમાં જોનોના ત્રણે સમુદાયે સાથે મળીને જ્યોતિ ઉજવવી જોઈએ. વિભક્ત દશાએ જોન પરિસ્થિતિને ધણી ગૂંચવી દીધી છે, અને તેનો અનુભવ પણ સૌને મળી ગયો છે. હવે વખત પલટાયો છે. કુસંપના ફૂલો આપણે સૌએ ભોગવ્યા છે. સંપથી, એકપથી કે ચોગ્ય સંગઠનથી આપણે આપણી સમાજને આગળ લાવી શકીશું એ પણ આપણે જાણીએ છીએ તો પ્રભુના જ્યન્તિના દિવસે એવો જ નિર્ણય કરીએ કે જોનોના ત્રણે શીરકા એક જ પિતાના પુત્ર છે, એક જ અહિંસાત્મક ધર્મના આરાધક છે અને સમભાવથી જ મોક્ષને માનનારા છે, ત્રણે એક જ પંથના પંથી છે. મુસાફરીના માર્ગમાં સૌ સૌની રુચિ પ્રમાણે સૌની પાસે ભલે જૂઠું ભાથું હોય પણ ભોય એક જ અને અવિભિન્ન છે. તો પછી આપણે સૌએ આજે એક જ ધર્મધ્વજનીચે ભેગા થઈએ, પ્રભુનો ગુણાનુવાદ ગાઈ પાવન થઈએ એ જ અભિલાષા.

આત્મિક આનંદ અને શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે

અવશ્ય વાંચો ઉપાધ્યાયજીકૃત

જ્ઞાનસાર

કૃ કૌમત બે રૂપિયા. લખો-શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

યમત્કારમય મહાવીર જીવન

(લેખક:—સાહિત્યચંદ્ર ખાલચંદ હીરાચંદ, માલેગામ)

પ્રભુ મહાવીરજી જીવનમાં અનેક ચમત્કારો ભરેલા છે. અને ચમત્કારો વાંચી અનેક અર્વાચીન વિદ્વાનો તરત જ અચકાય છે. સામાન્યતઃ જીવનમાં જે ઘટનાઓ બને છે તેવી જ ઘટનાઓ હોય તો જ તે વિશ્વાસપાત્ર ગણાવવી જોઈએ એવી શુદ્ધિવાદી જનતાની માન્યતા હોય છે. પોતાની શુદ્ધિમાં જે ઘટના નહીં એસે તે ઘટના બનવી અશક્ય છે એવી માન્યતા તેમના મનમાં ધર કરી ખેસેલી હોય છે. એકાદ જાદુનો ખેલ કરનાર જ્યારે એકની પાછળ એક વિલક્ષણ કૃતિઓ કરે છે ત્યારે આપણે આશ્ચર્યચકિત થઈએ છીએ. પણ વચમાંની કડીઓનો ઉકેલ મેળવી લેતા તે ચમત્કાર મટી સામાન્ય ઘટના બની જાય છે અને ચમત્કારનો પડદો દૂર થઈ જાય છે. જાદુઈ ચમત્કારો બતાવનારની પોલ ખુલ્લી થઈ જાય છે ત્યારે પ્રભુ મહાવીર જેના મહાન આત્માઓ સંબંધી પણ ચમત્કારોની વાત આવતાં તેમને પણ સામાન્ય કોટીના માનવોની પંક્તિમાં ગણવાની તેમને ઇચ્છા થાય છે. અને તેને લીધે જ પ્રભુ મહાવીરનું ચરિત્ર લખનારાઓએ ચમત્કારની વાતો પાછળથી ઉમેરી દીધી હોવી જોઈએ એવી માન્યતાનો તેઓ પ્રચાર કરતા જણાય છે. પોતાના ધર્મશુરની મહત્તા વધારવાની લાલચે ચરિત્રકારોએ ખોટી વાતો ઉમેરી દીધી હશે એવી કલ્પનાના તેઓ ભોગ બની જાય છે !

ખાલ્યાવસ્થામાં બપોરે સર્પને ઢાથે ઝાલી ક્રૂઆવી દેવો, દેવતાએ વિશાલકાય રૂપ ધારણ કરતાં તેને મુકીરડે દાખી દેવો, મેરુપર્વતને પોતાના આલ અંગૂઠાવડે હલાવવો એવી વાતો બધી ખોટી જ હોવી જોઈએ. એ તો ભક્તોએ પોતાના શુરની અવાસ્તવ સ્તુતિ કરેલી હશે વિગેરે વિચાર-પ્રવાહો શુદ્ધિવાદી પંડિતોમાં વહેતા રહેલા છે. બની શકે તો એવી કલ્પનાનો આપણે ઉકેલ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરીએ.

નાટકના રોજ ઉપર જ્યારે જુદા જુદા અદ્ભુત દેખાવો રજૂ થાય છે ત્યારે અદશ્ય ભાગમાં અનેક માનવો એ ઘટના સફળ કરવા માટે અનેક જાતની સામગ્રી લઈ એ દેખાવને પોષણ આપે છે. એકાદ બે માનવોનો એમાં ઢાથ નથી પણ કેટલીએક વખત સેંકડો માનવોના જુદા જુદા રૂપમાં પ્રયત્નો તેમાં કામમાં લાગેલા હોય છે. એ બધાઓનો એકત્ર મેળ એટલે જ એ રોજનો દેખાવ હોય છે. એટલે અદશ્ય ભાગમાં જે ઘટનાઓ થાય છે તે બાહ્ય દેખાવથી તો અદૃષ્ટ જ રહે છે. તેને હિસાબમાં લેવામાં આવે તો જ રોજની દેખાતી ઘટનાઓનો સાચો ઉકેલ મળી આવે. પ્રભુ મહાવીરની જીવન ઘટનાઓનો પણ આપણે એવી જ રીતે વિચાર કરવો જોઈએ.

માનવ જીવનની પાછળ અનંત ભવોની ઘટમાળ હોય છે. માનવે કરેલા અનેક કર્મોનો મહાકાય પર્વતો જેટલો સમૂહ એકત્રિત થયેલો હોય છે. એ સમૂહ અત્યંત જાનવંદ્ય અને કાર્યપ્રતણ હોય છે. એમાંનો કેટલોએક ભાગ યોગ્ય સમય પાકવાની રાહ જોઈ રહ્યો

હોઈ સુખ અવસ્થામાં પડી રહેલો હોય છે. આત્માની શક્તિની કાષ્ટ મર્યાદા બાંધી શકે નહીં. તે અનંત હોય છે એ દીવા જેવી વાત છે. ફક્ત એ શક્તિ ખીલવવા માટે યોગ્ય દિશાએ પ્રયત્ન થવો જોઈએ. પ્રભુ મહાવીર જેવા મહાન આત્માઓ જે એની છેલ્લી સિદ્ધિએ પહોંચેલા હોય છે તેમના અનંત જન્મોથી પ્રપન્ન કરેલ શક્તિઓ એકત્રિત થયેલી હોય એ સ્વાભાવિક વસ્તુ છે. એ શક્તિઓનો આવિષ્કાર થતા સામાન્ય માનવદષ્ટિને અદ્ભુત લાગે એમાં શંકા નથી. મતલબ કે દરેક ધટનાની પાછળ જેને આપણે દેવી શક્તિ કહીએ એ સતત કાર્યપ્રવૃત્તિ હોય છે. એ વસ્તુ સ્વીકાર્યા પછી પ્રભુના બાહ્યાવસ્થામાં જણાતા ચમત્કારો એ તદ્દન નાની વસ્તુ સિદ્ધ થાય છે. મહાવીર પ્રભુની શક્તિ તો એથીએ અનંતગણી હોય એ સ્પષ્ટ સિદ્ધ થાય છે.

શુદ્ધિવાદી પંડિતો જ્યારે કાષ્ટ પશુ વસ્તુનો નિર્બુધ્ધ ઉચ્ચર છે ત્યારે ફક્ત સ્થૂલ જણાતા દેહ કે સામાન્ય પક્તિના માનવની જ ભૂમિકાનો વિચાર કરે છે. ચમત્કારોથી દેખાતી વાતો જ સત્ય હોય એમ માનવા પ્રેરાય છે. પણ દરેક હવમાત્રને સ્થૂલ જણાતા શરીર કરતા પશુ વધુ પ્રભાવશાલી વૈકિંચ શરીર હોય છે. મનઃશરીર ઉપરાંત બુદ્ધિનું મહાન તત્ત્વ તેની પાછલ પ્રયત્ન રીતે કામ કરે છે એ વસ્તુ બૂલવી જોઈએ નહીં. અતિમ સિદ્ધિની નિકટ આવેલા આત્માઓ એ બધી આત્મસમૃદ્ધિ સાથે વિરાગિત થયેલ હોય છે. એઓ જરૂર વિના પોતાની અતુલ શક્તિનો આવિષ્કાર કરવા લલચાતા પશુ નથી. કારણ એમના માટે એ સામાન્ય રમત જેવી વસ્તુ હોય છે. એમને દરેક વસ્તુથી છૂટા થવાનું હોય છે અર્થાત્ મુક્ત થવાનું હોય છે. એટલે આપણી દષ્ટિમાં જે અદ્ભુત ચમત્કાર જણાય છે તે એના મુક્તિનિકટ આત્માઓને જરાએ વધુ પડતી વસ્તુ નથી. એવા ચમત્કારોને અસત્ય માનવાને લલચાનારા આત્માઓએ પોતાની જ બુદ્ધિનું અદ્વિતીય જોવાનું છે.

સામાન્ય રીતે જગતમાં આપણે જોઈએ છીએ કે-એક જ ચુરુ પાસે ભણનારા અનેક વિદ્યાર્થીઓ જુદા જુદા ગુણો ધરાવતા હોવાને લીધે જુદા જુદા ક્ષેત્રોમાં ચળકી નિકળે છે. એક વકીલ થાય છે તો બીજો ન્યાયાધીશ થાય છે. એક સૈનિક થાય છે તો બીજો ડૉક્ટર થાય છે. એક સુતાર થાય છે તો બીજો મર્ચન્ટ થાય છે. એક ગણિતમાં અપૂર્વ સિદ્ધિઓ મેળવી નવા સિદ્ધાંતો સ્થાપન કરે છે તો બીજો સામાન્ય સરવાળો ગણતા અનેક ભૂલો કરી બેસે છે. એક મુસદ્દો થાય છે ત્યારે બીજો મોટર ડ્રાઇવર થાય છે. એક મહેલોમાં આનંદ ભોગવે છે ત્યારે બીજો ફૂટપાથ ઉપર ગુળરો ચલાવે છે. આ બધું થાય છે એમાં અકસ્માત નથી પણ કડોબંધ કાર્યપ્રવૃત્તિ છે. સૃષ્ટિના કર્મસિદ્ધાંતનો એ સ્પષ્ટ આવિષ્કાર છે. એ બધી અપૂર્ણતાની હકીકત છે. જે આત્માને બધા જ બંધનો શિથિલ થવા હોય તેને અનેક સિદ્ધિઓ મળવી એ વિલક્ષણ કે અસ્વાભાવિક ધટના નહીં પણ શૂંબલાબદ્ધ ઇતિહાસ છે. એ દષ્ટિથી જોઈએ ત્યારે પ્રભુ મહાવીરના જીવનની આસપાસ જે ચમત્કારોની ચુંચણી જણાય છે તેમાં આશ્ચર્ય માનવાની જરાએ જરૂર નથી અને એમાં અસત્યનો અંશ હશે એવી કાંઈએ પણ કલ્પના કરવા જેવી વસ્તુ પણ નથી.

આત્માની પૂર્ણતા મેળવવાનો અર્થાત્ આત્માની સુખ અનંત શક્તિઓ જાગૃત કરી બધા બંધનોથી મુક્તિ મેળવવાનો દરેક આત્માને હક્ક છે. એ મેળવવામાં જેટલી શિથિલતા જીવ દાખવશે તેટલો તેને વિલંબ થશે. એટલે વિલંબ કે શીઘ્ર ગતિ એ આપણા હાથમાં જ છે. પ્રભુ મહાવીરના છેલ્લા સુપ્રસિદ્ધ સત્તાવીસ ભાવોનો ઇતિહાસ જોતાં એ આત્માએ કેવી ઉન્નતિ મેળવી તેમજ અનેક વખત વિકારવશ થઈ પોતાની સિદ્ધિઓને કેવી દૂર અને સુદૂર ધકેલી મૂકી એનો અભ્યાસ કરતા જીવાત્માઓ ઉપર સ્વોપાજિત કર્મો કેવું સામ્રાજ્ય ભોગવે છે એ ખુશ્ખુ પડી જાય છે અદકાર આવે છે અને અનંતા જન્મ મૃત્યુના ફેરાઓ ઉત્પન્ન કરી દે છે. ક્રોધ આવે છે અને અત્યંત દહ નિકાચિત કર્મોનો બંધ થાય છે. ઘણાએ શુભ કર્મોમાં પણ વયમાં વયમાંથી એકાદ રૂપિંગ પ્રજ્જવલિત થઈ કર્મની જ્વાલા પ્રગટ થાય અને આત્મસિદ્ધિઓ દૂર ને દૂર ધકેલી મૂકે એવા બતાવે. એ મહાન પવિત્ર આત્માના કડીપંથ ઇતિહાસ ઉપરથી જણાય છે. આપણી દષ્ટિ જો વિકૃત હોય તો આપણને નિર્મળ સત્ય સમગ્નતા વિલંબ થાય માટે આપણી દષ્ટિ પૂર્વગ્રહ-દૂષિત નહીં હોવી જોઈએ અને તેની સાથે જ સત્ય જાણવાની વિકારરહિત ભાવિક શુદ્ધ વૃત્તિ હોવી જોઈએ ક્રોધ આત્મા સંબંધી વિચાર કરતી વેળા પ્રવૃત્ત જીવનનો જ નહીં પણ અનાદિ કાળથી આત્મી જન્મપરંપરાનો ઇતિહાસ નજર સામે ધરવો જોઈએ, તો જ સાચી કલ્પના આપણે મેળવી શકીએ.

પ્રભુ મહાવીરના જીવનમાં જે અદ્ભુત જણાતી ઘટનાઓ જણાય છે તે ઉપગમવી કાઠવાની કાંઈને કાંઈ પણ જરૂર ન હતી. તેમજ એવી ચમત્કારની ઘટનાઓનો ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ કર્યો ન હોત તો પ્રભુનું ચરિત્ર શીઘ્ર પડી ગયું હોત એમ પણ નથી અને જે મહાનુભાવોએ એ ચરિત્ર લખ્યું છે તેમનો દરજ્જો જોતાં અને એમના અન્ય ગ્રંથો જોતાં એઓ એકાદ શબ્દ પણ અસત્ય લખે એવું માનવાને જરાએ કારણ નથી; ઉલટું એવી કલ્પના કરવી એ એક મહાન પુરુષોત્તમની આશ્વાતના કરવા બરાબર છે, એનો જરૂર વિચાર કરવો જોઈએ.

મતલબ કે-પ્રભુ મહાવીરના જીવનમાં જે અદ્ભુત રમ્ય ઘટનાઓ વર્ણવી છે એ પ્રભુના આત્માની સ્વાભાવિક સિદ્ધિઓનો પરિપાક છે માટે એ શ્રદ્ધેય વસ્તુ તરફ આપણે સરલ દષ્ટિથી જ જોવું એ ઉચિત છે. પ્રભુ મહાવીરની જન્મજયંતિના પ્રસંગે એ મહાન વિભૂતિ તરફથી શુભ પ્રેરણાઓ મળે એટલું કહી વિરમું છું.

ભગવંત મહાવીરની ભાવના.

લેખક: શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચૌક્સી

મૂતિવર્ષ ચૈત્ર શુક્લ ત્રયોદશી આવતાં જ, અંતિમ શાસનપતિ શ્રી મહાવીર પ્રભુનો જન્મદિન યાદ આવે. એ નિમિત્તે વિવિધ કાર્યક્રમો ભુદા ભુદા પ્રદેશોમાં યોજાય અને આ પવિત્ર દિનની ઉજવણી થાય. આ જ્ઞાતના જયંતિ મહોત્સવો-ભિગતી પ્રજામાં ચેતના પ્રગટાવે, પોતાના ધર્મપ્રભુતાના પવિત્ર જીવનમાં અવગાહન કરવાની તક પ્રાપ્ત કરાવે અને ઇતર સમાજમાં જૈનધર્મ સંબંધી જ્ઞાન પ્રસારવામાં કારણરૂપ બને-એ અર્થે જરૂરના છે.

પણ જે યુગમાં આપણે જીવી રહ્યા છીએ અને દિવસે દિવસે જે રીતે શોષભોજ આગળ વધે છે એ જોતાં આપણાથી ન તો પ્રભુતા ગુણકીર્તન કરી બેસી રહેવાય કે ન તો પોપટની માફક તેઓશ્રીના જીવન અંગે રટના કરી જવાય. હવેનો યુગ હાકલ કરે છે કે ઇકંઠક નફર કાર્ય કરવાની. માત્ર જૈનો જ નહીં પણ ઇતર પ્રજાજનો પણ ભગવંત શ્રી મહાવીર દેવે પોતાના જીવનમાં અહિંસાનો સદેશ પ્રસારવામાં, સત્યના મૂલ્યાંકન કરવામાં, ચૈત્યકૃતિના પરિહારમાં, બ્રહ્મચર્ય જેવા ઉત્કૃષ્ટ ગુણની સાધનામાં અને આરંભ-સમારંભમાંથી બચી જઈ અલ્પ સાધનોથી જીવનનિર્વાહ કરી, અન્ય માનવોમાં જ માત્ર નહીં પણ, સારીથી પ્રાણીસૃષ્ટિમાં 'જીવો અને જીવવા દો' નો કૌમતી નાદ ગુંજતો કરવામાં, ઉપદેશદારા જે સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી છે તેના બરાબર અભ્યાસ કરી, શક્તિ અનુસાર પ્રસારવામાં કટિબદ્ધ થઈએ એવી આશા સેવે છે.

ભગવંત શ્રી મહાવીર દેવની ભાવના શું હતી? 'સવિ જીવ કરું શાસનરસી' એ જ કે બીજી કંઈ? જો એ જ હતી અને એ વાત દીવા જેવી સ્પષ્ટ છે તો આજના અમયમાં આપણી દરેકની દરજ્જા શી હોઈ શકે?

અહીં એ સંબંધમાં કહેવાનું કે-પ્રભુ શ્રી મહાવીર કેવલ્ય-પ્રાપ્તિ પછી જે ઉમદા રહસ્ય પોતાને લાંબુ, એ જનસમૂહમાં વિસ્તારવા, કેવી કેડ બાંધી નીકળી પડ્યા એ તરફ દૃષ્ટિપાત કરીશું તો-અરે! કર્મો બંધેરવા કેવા વિષમ રથોમાં વિચર્યા એ જોઈશું તો-ધડીભરે સ્તબ્ધ થઈ જવાશે. સદજ ભાવના રફૂરશે કે આજના અનુકૂળતાભર્યા યુગમાં-સાધનોની સંજીન સામગ્રી વારસામાં પ્રાપ્ત થયેલી છતાં-આપણે કંઈ જ કરતા નથી. ઉપરજીદવા દેખાવમાં જ પ્રભાવના માની રહ્યા છીએ. તેઓશ્રીએ સંયમ સ્વીકાર્યા પછી જે જે પ્રદેશોમાં વિહાર કર્યો છે તેના નામે પણ પૂરા બચુતા નથી! શ્રી કલ્પસૂત્ર તેમજ શ્રી ભગવતીસૂત્ર આદિ અંગોમાં આવતાં વર્ણન પરથી શ્રમજી ભગવાન મહાવીર નામના દિંદી પુસ્તકમાં પુરાતત્ત્વવેત્તા પં. શ્રી કલ્યાણવિજયજી ગણિએ જે તોષ તૈયાર કરી છે એ વાંચતાં હરકાદ જૈનની છાતી કુચે તેમ છે અને એનાથી અભ્યાસી હૃદયને અતિ આહ્વાદ જન્મે તેમ છે. એ રથોનેના નામ કાળવળે ભુંસાઈ જવા આગ્યા છતાં, પરિવર્તન પામ્યા છતાં, એ

૧૨૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[ચેત્ર

અંગેના વર્ણનો પરથી અને આસપાસના ઉદ્દેશો અનુસાર આને પણ અંકોડા સાંધી શકાય છે. ગણિ મહારાજશ્રીએ અંકોડા મેળવી અકારાદિના ક્રમ મુજબ લંબાણ કોષ મંથના પ્રાંતભાગે આપેલ છે. એ દિશામાં વધુ માહિતી મેળવવા સારું, એક સમયના એ પ્રદેશો કેમ નામશેષ થઈ ગયા, ત્યાં આને કેવા ચિન્હો અસ્તિત્વમાં છે એ જાણવા સારું આપણે જાગ્રત થવાની જરૂર છે.

જેની પાછળ ઇતિહાસની શૃંખલા મળજીત રીતે સંકળાયેલી છે એ રથાન, એ ધર્મ કે એ સાહિત્ય આને વિદ્વાનોમાં અતિ મહત્વનું રથાન મેળવે છે. એ સારા વિષયનું આકર્ષણ કરી શકે છે. શાંતિની પ્રમળ ભૂખ લાગી છે એવી આજની દુનિયાને ખરેખર એ અમીરસના પાન સમ નિવડે તેમ છે. અહીં તો માત્ર એ નામેની વાદી આપેલ છે. એ ક્યાં આવ્યા અને એ અંગે આપણા સાહિત્યમાં કદ નોંધો મળે છે એ જાણવાના જિજ્ઞાસુ-એ તો એ પુસ્તક વાંચવું જરૂરી છે.

૧ અંગ ૨ અમ્હ ૩ અનાયદેશ ૪ અપાપા ૫ અખાધ (અખાદા) ૬ અંબસાલ-ચેત્ત. ૭ અયે.૬વા. ૮ અવન્તિ ૯ અરિયામ ૧૦ અહિછત્ર ૧૧ આમલકદ્વા ૧૨ આલ-ભિકા વા આલભિયા ૧૩ આવત્તમામ ૧૪ ઉજ્જવિની ૧૫ ઉતરકોસલ ૧૬ ઉતરવાયાલા ૧૭ ઉતરવિદેહ ૧૮ ઉદંકપુર ૧૯ ઉભાગ ૨૦ ઉદ્દલુકાતીર ૨૧ મન્નુપાલિકા (મન્નુવાલિયા) ૨૨ અપભપુર ૨૩ કનકમલ ૨૪ કણુગપુર ૨૫ કદલીસમાયમ ૨૬ કયંચલા ૨૭ કણુ-સુવણુ ૨૮ કર્મોરમ.મ ૨૯ કર્મણુકા ૩૦ કલિંગ ૩૧ કાકન્દી ૩૨ કાંચનપુર ૩૩ કાર્મપદ્ય ૩૪ કાલાકર્મનિવેશ ૩૫ કાશી ૩૬ કિરાતદેશ ૩૭ કુંડમામ ૩૮ કુતસ ૩૯ કુનાલ (કુણાલા) ૪૦ કુમારસનિવેશ ૪૧ કુરુ ૪૨ કુરુખંડલ ૪૩ કુશાર્ત ૪૪ કૃપિક સનિવેશ ૪૫ કુર્મમામ ૪૬ કેકય ૪૭ કોટિવર્ત ૪૮ કોમિલા ૪૯ કોશ્ઠાકસનિવેશ ૫૦ કોશલ ૫૧ કોસલા ૫૨ કૌશામ્બી ૫૩ કૌશિરી ૫૪ ક્ષત્રિયકુંડપુર ૫૫ ક્ષિતિપ્રતિષ્ઠિત ૫૬ ગંગા ૫૭ ગગપુર ૫૮ ગંડકી ૫૯ ગુણુશીલ ૬૦ ગોકુળ (ગજગામ) ૬૧ ગોઅરગામ ૬૨ ગમ્પા ૬૩ ચેદી ૬૪ ચોરાક સનિવેશ. ૬૫ છમ્માણિ ૬૬ જંખસંડ ૬૭ જંભિયગામ ૬૮ તામ્રાકસનિવેશ ૬૯ તામ્રલિમિ ૭૦ તુંગિક સનિવેશ ૭૧ તુંગિયાનગરી ૭૨ તોસલિગામ ૭૩ થૂણુગ સનિવેશ ૭૪ દક્ષિણકોશલ ૭૫ દક્ષિણ આલણુકુંડપુર ૭૬ દક્ષિણવાયાલા ૭૭ દશાણુ ૭૮ દશાણુપુર ૭૯ દદભૂમિ ૮૦ દારવતી ૮૧ નંગસાગાંત ૮૨ નન્દીગામ ૮૩ નન્દીપુર ૮૪ નાલંદા ૮૫ પતકલક ૮૬ પંચાલ ૮૭ પાડલિખંડ ૮૮ પાદા ૮૯ પાવા (આ નામની ત્રણ નગરીઓ હતી) ૯૦ પાલકમામ ૯૧ પુકૂવધન ૯૨ પુરિમતાલ ૯૩ પૂણુકળશ ૯૪ પૂણુપા ૯૫ પેઠાત્રમામ ૯૬ પોતનપુર ૯૭ પોલાસપુર ૯૮ પ્રતિશાનપુર ૯૯ બનારસ ૧૦૦ બકસાત્રમામ ૧૦૧ આલણુગામ ૧૦૨ ભંગિ ૧૦૩ ભદ્રિયા ૧૦૪ ભદ્લિનગરી ૧૦૫ ભોગપુર ૧૦૬ મગધ ૧૦૭ મત્સ્યદેશ ૧૦૮ મદુરા ૧૦૯ મર્દના સનિવેશ ૧૧૦ મધ્યમા ૧૧૧ મલયગામ ૧૧૨ મલયદેશ ૧૧૩ મલ્લદેશ ૧૧૪ મદાપુર ૧૧૫ માકન્દી ૧૧૬ માલવ ૧૧૭ માધપુરી ૧૧૮ મિથિલા ૧૧૯ મિંદિયા ૧૨૦ મૃગમામ ૧૨૧ મૃતિકા-

અંક ૬ શ્રે]

ભગવંત મહાવીરની જાવના.

૧૨૫

વતી :૧૨૨ મેદિયગાંવ ૧૨૩ મોકાનગરી ૧૨૪ મોરાકસાનિવેશ ૧૨૫ મોસલિ ૧૨૬ મોર્થસાનિવેશ ૧૨૭ રાજગૃહ ૧૨૮ રાઠ' જાહા) ૧૨૯ રૂપવાલુકા ૧૩૦ રોહીકનગર ૧૩૧ લોહાર્ગલા ૧૩૨ વંગ ૧૩૩ વજ્રમુમિ ૧૩૪ વદ ૧૩૫ વતસ ૧૩૬ વરણા ૧૩૭ વર્ધમાનપુર ૧૩૮ વાણિજ્યગ્રામ ૧૩૯ વાળુકાગ્રામ ૧૪૦ વિજયપુર ૧૪૧ વિદેહ ૧૪૨ વિરાટ ૧૪૩ વિશ્વાખા ૧૪૪ વિતભય ૧૪૫ વીરપુર ૧૪૬ વૈશાલી ૧૪૭ શરવણગ્રામ ૧૪૮ શ્વાહિલ્ય ૧૪૯ શાલિશીર્ષ ૧૫૦ શ્રાવસ્તી ૧૫૧ શ્વેતાગ્રિમિકા ૧૫૨ સાકેત ૧૫૩ સાનુલકૃષ્ણગ્રામ ૧૫૪ સાહજની ૧૫૫ સિન્ધુદેશ ૧૫૬ સિદ્ધાર્થપુર ૧૫૭ સિનપલ્લી ૧૫૮ સુષોધનગર ૧૫૯ સુમંગલા ૧૬૦ સુરભિપુર ૧૬૧ સુવર્ણખળ ૧૬૨ સુસમાર ૧૬૩ સુરસેન ૧૬૪ સોગધિકા નગરી ૧૬૫ સૌરાષ્ટ્ર ૧૬૬ સૌર્ધપુર ૧૬૭ સૌવીર ૧૬૮ હલિદુકમામ ૧૬૯ હસ્તિનાપુર ૧૭૦ હસ્તિશીર્ષ.

તા. ક.—ઉપરના નામોમાં કેટલાક સ્થળે ભગવંત શ્રી મહાવીર દેવ વિચર્યા હોય એવું ખાત્રીપૂર્વક નથી કહી શકાતું, છતાં વર્ણનમાં કેટલાક ઉલ્લેખો આવતા હોવાથી નોંધમાં સમાવેશ કર્યો છે.

આ રીતે લંબાણ પાઠી આપવાનું કારણ એક જ છે કેન્દ્રેશકાળ સામે રાખી આપણે જેનો પ્રજ્વલ્યપિત યતુર્વિધ સંધના—સાધુ-સાધ્વી, શ્રાવક-શ્રાવિકા-દરેક અંગો, એ દિશામાં જનતા વધુ રસ લેતી થાય એવા માગોની વિચારણામાં એકચિત્ત બનીએ અને પ્રજાવતાના સાચા રસ્તે સ્વશક્તિનો અને દ્રવ્યનો વ્યય કરીએ.

અરમ તીર્થપતિના શાસનમાં, તેઓશ્રીના જન્મદિન જેવા પવિત્ર અવસરે પ્રતિષ્ઠા કરીએ કે—

‘અમે સંગઠિત બની ભગવંત ! આપશ્રીનો સંદેશો

‘વિદ્યને શાસનરસી’ કરવારૂપ અમલી બનાવીશું.’

એ સારુ પ્રજાશ્રીના પ્રત્યેક પિઠારસ્થળ પાછળનો ઇતિહાસ એકઠો કરવામાં, આજે જે સ્થાનો જીર્ણ-શીર્ણ દશામાં મરવાના વાંકે જીવી રહ્યા છે તેનો ઉદ્ધાર કરવામાં, અને ભારતવર્ષના ચારે ખૂણામાં જે અનુપમ વારસો-અદ્ભુત કારીગરી અને ઉત્કૃષ્ટ શિલ્પના ધામ એવા દેવાલયોરૂપે નજર સામે છે એને સુરક્ષિત રાખવાનો એક કેન્દ્રસ્થ સંસ્થા દ્વારા પ્રયત્ન કરીએ. વિશેષમાં એ રમણીય મંદિરોમાં વિરાજમાન વિવિધ પ્રકારી પ્રતિમાઓનું યોગ્ય રીતે પૂજન થાય તેવી ગોઠવણ કરીએ. દુબારો ઉપાસકના ત્યાં ગમનાગમન થાણુ રહે એવી યોજના બીજી કરીએ અને જે આગમરૂપે સાહિત્યનો અણુમૂલો ખમ્મનો પ્રાપ્ત થયો છે એ માત્ર બંડારમાં પૂરી ન રાખતાં, આજના સાધનોદ્વારા જગત એનું પાન કરે અને એ દ્વારા સાચી શાંતિ મેળવે એવો પ્રચાર કરવા સારા પ્રમાણમાં ધન ખર્ચીએ. સરળ વાણીમાં અને સુશોભિત રીતે એ સાહિત્યનું પ્રકાશન કરીએ.

ભગવંત-ભાષિત અર્હિંસા જેટલા વધુ પ્રમાણમાં વિસ્તરશે એટલા બહોળા પ્રદેશમાં

શ્રી વીરસમરણ અને આપણું કર્તવ્ય

લેખક—મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી.

ધર્મ, રાષ્ટ્ર અને સંસ્કૃતિની પ્રગતિમાં સદા બળપ્રેરક હોય આગળ ક્ષણ બરબાર જૈનસમાજ આજે આટલો પાછળ કેમ પડી ગયો છે ? તે વિચારવાની તરફ એના નાપકો આજે કેમ લેતા નથી ?

ઇતિહાસનાં પાનાં સાક્ષી પૂરે છે કે—જે વિરલ અને વિરાટ કાર્યો જૈનાચાર્યો, જૈન મહામંત્રીઓ અને સુશ્રાવકો કરી ગયા છે, તે વિરલ અને વિરાટ કાર્યો આજના માનવ માટે પથદર્શક છે !

આજનો જૈનસમાજ તે જ માનવ-મૂર્ધન્ય શ્રી મહાવીરનો સંતાન છે કે જેનો પુનિત જન્મ આજથી ૨૫૫૦ વર્ષ પૂર્વે ચૈત્રસુદ તેરસના યાદ્યાર દિને, આ પવિત્ર ભારત-ભૂમિમાં થયો હતો, અને જેમણે વિશ્વમાં અહિંસા અને સમ્યગ્જ્ઞાનનો મહાસરિતાઓ વહેલી કરી હતી. છતાં એનો જ સંતાન એવો જૈનસમાજ સ્વાર્થ અને અજ્ઞાનની અંધારી ગલીઓમાં અથડાઇ રહ્યો છે. આ કેવી દુઃખદ અને વિષમ ઘટના છે ! આ અંધારી ગલીઓમાં પરિભ્રમણ કરતાં કેટલાક માનવોને એટલું જ જ્ઞાન નથી કે જૈનોની ઝળહળતી સંસ્કૃતિ-અપૂર્વ આદર્શ જેવા જિનાલયો; આજે જડતાના તૂફાની મહાસાગરમાં ડોકતી નોકાની જેમ ભયમ્રત બન્યાં છે !

જે મંદિરોના સર્જન પાછળ અદ્વય સંપત્તિઓ ખર્ચાણી હતી અને જે જિનાલયોના રક્ષણ માટે સ્વાર્પણો કરાયાં હતાં, તે મંદિરો અને જિનાલયો, આજે નાપકોના અપવિત્ર ચરણોથી અપવિત્ર બની રહ્યાં છે ! પવિત્રમાં પવિત્ર ગણાતાં તીર્થ-ધામો આજે અસંસ્કૃત

સાચી શાંતિ પ્રસરશે. તેઓશ્રીનો અનેકાંત સિદ્ધાંત જેટલો અમલી બનશે, એટલો જીવન-કલહ ઓછો થશે, રગડાઝઘડા શમી જશે. આજના યુગમાં-દરેક વિષયમાં સમન્વય દૃષ્ટિ જ કારગત નિવડશે. એ દૃષ્ટિના મૂળ સ્વાદ્વાદ મત સિવાય અન્યથ શોધ્યા જડે તેમ નથી જ. તીર્થંકરદેવોએ તેથી જ એકાંત માર્ગોને બાળુએ રાખી, અનેકાંત દર્શનનો કિંદિમનાદ ગુંજતો કર્યો છે. વિશ્વને એ પ્રતિ આકર્ષવા સારું 'પ્રેમ' નો માર્ગ દાખવ્યો છે. પણ આપણે આજે નજર કરીશું તો એ કામતી આદેશ ખુદ આપણે જ જૈનો ભૂલી ગયા છીએ. આજના પવિત્ર દિને પુનઃ એને સ્મૃતિમાં તાજો કરી, જીવનમાં ઉતારવાનો નિશ્ચય કરીએ. આપણા આચરણની અસર આસપાસ વિસ્તર્યા વિના નહીં જ રહે. ભગવંત શ્રી વર્ધમાનસ્વામીની ઉત્કૃષ્ટ ભાવના એથી ખરેખર આવશે અને જૈન જયંતિ શાસનમ્ નો નાદ દુનિયાભરમાં ગુંજી ઉડશે.

અંક ૬]

શ્રી વીરસમરણ અને આપણું કર્તવ્ય.

૧૨૭

માનવસાક્ષીઓના ભયંકર લોખંડી પંજરોમાં દિન-પ્રતિદિન બદલ થતાં જાય છે. અને પાકિસ્તાન જેવાં પ્રદેશમાં તો, ભગ્ય જિનાલયોમાં આજે ધોર ખોદાઈ રહી છે અને મારવાડમાં અનેલા ખનાવો માનવીનાં હાડ ધ્રુજાવે છે. છતાં આપણે સ્વાર્થાન્ધતામાં ધોખાં કરશું અને નિર્ભયતા દાખવીશું તો સમયનું એંધાણ સૂચવે છે કે-તમારી અપૂર્વ સંસ્કૃતિ પર કાળનો ગાઢ અંધકારમય પડદો સમયની મર્યાદા માટે હવાઈ જશે !

આ યુગમાં સ્વાર્થણ્ય કર્યા વિના, આત્મભોગ આપ્યા વિના, સ્વાર્થાન્ધતા છોડા વિના અને આત્મિક અળ ફેળાવ્યા વિના, સ્વમાનભરે જીવી શકાય એમ નથી; અને સંસ્કૃતિનું રક્ષણ પણ કરી શકાય એમ નથી । આ જીવંત યુગમાં વાતો શું કે વસ્તુત્વ શું ? બાપણો શું કે શબ્દજાળ શું ? એથી કાંઈ વળે એમ નથી. આજનો ક્રાંતિકાર યુગ તો આજે છે, વાસ્તવિક જગતનાં નક્કર કર્તવ્યો.

માટે તમારા ધર્મના રક્ષણ ખાતર, તમારી જ સંસ્કૃતિની સલામતી ખાતર, તમારા તીર્થોના અસ્તિત્વ ખાતર, અને તમારા સિદ્ધાન્તોની હેયાતી ખાતર પણ જાગો !

ધર્મ, સંસ્કૃતિ, તીર્થો અને સિદ્ધાન્તો પર આપત્તિઓની કાળી વાદળી તૂટી પડે, એના પૂર્વે જ જાગી જવું, એમાં જ દીર્ઘદર્શિનું ગૌરવ અને કલ્યાણ છે !

આમ જાગો ! સમય અને પ્રવાહ થંબ્યા નથી, થંબતા નથી અને થંબશે પણ નહિ; માટે જનતા સમયમાં સચેત અને જાગૃત બની સ્વરક્ષણ કરી લેવું એ પ્રત્યેક સમજી માનવીની પ્રથમ ફરજ છે. એ ફરજમાં જે માનવી જેટલો પાછળ રહેશે, તેટલાં તે માનવી પોતાની જાતનો, રાષ્ટ્રનો અને ધર્મનો કોઈ ગણાશે. આવા કોઈને પ્રાચીન અને અર્વાચીન ઇતિહાસ કથુંપટને ફાડી નાખે એવા શબ્દોમાં બચકન કરી રહ્યો છે. છતાં આ વાતને નહિ સાંભળવા માટે કોઈ પોતાના કાનમાં આંગળી નાખશે, તેટલા માનથી કાંઈ જગત બહેરું બનનાર નથી.

બહેરો તો બનશે કાનમાં આંગળી નાખનાર !

માટે, કાનના પડદાને દૂર કરી, સમય અને શ્રી વીરની હાડલ સાંભળો અને સમય સાંધે મક્કમ કદમ ભરો. તમે શ્રી વીરના સંતાન છો તો વીર બનો, ધીર બનો. કલ્યાણકારી શ્રી વીરના પુનિત જન્મ-કલ્યાણક દિવસે એમના અનિર્વાચનીય શુભોને સાંભળી ધ્રેરજાની બક્ષીસ મેળવી રહો. એમના સંદેશની અમૃતવર્ષા આ દાંડેલી દુનિયા પર વર્ષાવી રહો. તમારી સંસ્કૃતિની અને સિદ્ધાન્તોની રક્ષા ખાતર અમર બલિદાનોને અર્પી રહો, અને શાંતિના ફૂવારા છોડતો શ્રી વીરનો અમર ઉપદેશ યુગ યુગ જીવંત રહો !!! એ જ એક શુભેચ્છા !!!

જળ-વિહોણા સરોવરની માટીમાં જેમ અનેક તડ-ફાડ પડે છે તેમ માનવતા-વિહોણા ધર્મમાં પણ અનેક તડ-ફાડ પડે છે. —ચિત્રમાનુ.

વિદ્વાનોને ધર્મની ચર્ચા કરવા બેસાડીએ તો કદાચ દિવસોના દિવસો સુધી તેનો અંત નહિ આવે. સામાન્ય માનવીને જે પૂછીએ કે તમે ધર્મનું આચરણ કરો છો તો એ પણ પોતે જે ધર્મનું જે રીતે આચરણ કરે છે તેની વાત કરતા થાકશે નહિ, પણ ધર્મ એ ચર્ચા કરવાનો વિષય નથી કે વાત કરવાનું ક્ષેત્ર નથી. એ તો છે જીવનમાં ડગલે ને પગલે આત્માની સાથે વણી લેવા જેવું આચરણ.

આ વાત આજે સમજે છે કેટલા? કોઈ કહેશે ધર્મથી મોક્ષે જવાય માટે ધર્મ કરવો. કોઈ કહેશે તેનાથી સહગતિ મળે, આનંદ મળે માટે ધર્મ આચરવો. કોઈ કહેશે તેનાથી ભૌતિક સુખ અને મોજશોખ મળે માટે ધર્મ આચરવો. પણ એ બધા ધર્મની વાતો કરનારા કે તેના બાહ્ય સ્વરૂપમાં રસ લેનારા જ નહીં ચડે છે.

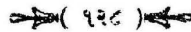
પ્રશ્ન એ થશે કે ધર્મનું હાલ શું? ધર્મનો આત્મા કયો? ધર્મનું મૂળ શેમાં? આ પ્રશ્નને તમે કદી વિચાર્યો છે ખરો? જો આ પ્રશ્નનો શાંતિથી વિચાર કરવામાં આવે તો ધર્મને નામે ચતા જણાતા અનેક ઝંખડા અને મતભેદોનો સહેલાઈથી અંત લાવી શકાય. પણ મૂળમાં ઉંડું ઉતરવું છે જ કોને? સૌને જોઈએ છે આડંબર, માત્ર આડંબર, ધર્મના આત્મા વગરનું જોળીયું. તે આત્મા વગરનું જોળીયું ઉદ્ધાર કઈ રીતે કરે? આત્મા વગર જોળીયાનું શું થાય? એ કહેવાની જરૂર નથી. જળ વગર સરોવરની માટીની શી દક્ષા થાય છે? એવી જ ખરાબ દક્ષા ધર્મના આત્મા વગરના જોળીયાનો થાય છે; માટે એ આત્માને આપણે પીછાણવો જોઈએ.

ધર્મનો આત્મા કે તેનું મૂળ છે માનવતા. માનવતા વગર કયો ધર્મ ટકી શકે? જેમાં માનવતા નથી એ ધર્મ નથી પણ અધર્મ છે. તો પછી આજથી હવે તમે જે કંઈ ધર્મ આચરો તો 'માનવતા'નો પહેલો વિચાર કરશો. અમુક આચરણમાં માનવતા કેટલી છે અને અમુક આચરણ માનવતા-વિરોધી કેટલું છે તેની ઉપરથી જ હવે ધર્મ કે અધર્મનો નિર્ણય કરશો.

આટલું જો કરશો તો તમારા મનમાં ધર્મ અંગે કશાપિ યુગ્મવણ બિમ્બી થશે નહિ. ધર્મના કાર્યોમાં આ કરું કે પેલું કરું એવી મુશ્કેલી તમને પડશે નહિ. 'માનવતા'ની ચાવી લગાવો અને 'ધર્મ' અંગેની મુશ્કેલીઓ કે કામડાઓ તો તરતજ ઉકેલાઈ જશે.

હવે 'ધર્મકરણી' માં માનવતાને મોખરે રાખશો. એ સિવાય એક ડગલું પણ બરશો નહિ.

કાંતિલાલ જ. દેશી

છોંતેરમા જન્મદિનની શુભેચ્છાઓ.

આપણી સભાના પ્રમુખ શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દાશી ગત માહ વદિ ૧૩, જાનિવારના રોજ પંચોતેર વર્ષ પૂરા કરી છોંતેરમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરતા હોઈ તેઓશ્રીના

શુભેચ્છા તરફથી એક મેળાવડા શ્રી દાદા-સાહેબ જૈન બોર્ડિંગમાં તે દિવસે બપોરે ચાર વાગે શ્રીયુત ભોળીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠના પ્રમુખપણા નીચે યોજવામાં આવ્યો હતો, જે પ્રસંગે ઉપસ્થિતિ સારી હતી.

શરૂઆતમાં શ્રી કૃતેદર્શદ ઝવેરભાઈના આવેલ શુભેચ્છાના સંદેશાના વાંચન બાદ આપણી સભાના સેક્રેટરી શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહે જણાવ્યું કે—શ્રી જીવરાજભાઈએ શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા, ભાવનગર પાંજરાપોળ અને જૈન બોર્ડિંગને પોતાની સેવાનો અતિ-રત લાભ આપ્યો છે. બોર્ડિંગ માટે જે વીજા હજારનું નવું ફંડ એકત્ર કરવામાં આવેલ તે તેમના જ પ્રયાસનું ફળ હતું. તેઓ તંદુરસ્તીભર્યું દીર્ઘાયુષ ભોગવી સેવાના કાર્યો વિશેષ ને વિશેષ કરે તેમ ઇચ્છું છું.

શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દાશી.

બાદ શ્રી અમરચંદ માવજી શાહે સ્વરચિત શુભેચ્છાદર્શક કાવ્ય વાંચી સંભળાવ્યું હતું.

બાદ શ્રીયુત છોટાલાલ ગિરધરલાલ શાહે જણાવ્યું કે—સેવામય વર્ષો માળવાં એ જ ખરેખરે ધન્ય જીવન છે. સેવામય તેમજ ન્યાયપરાયણ વિચારો ધરાવવા તે એક વાત છે અને તેને આચરણમાં મૂકવા તે બીજી વાત છે. શ્રી જીવરાજભાઈએ એ ન્યાયને દીપાવ્યો છે તેની સાથેસાથ સેવાભાવનાને વિકસાવી છે. સભા અને બોર્ડિંગનું હિત તેમને હંમેશાં છે અને હું આશા રાખું છું કે—તેઓ બંને સંસ્થાને વધુ સુદૃઢ બનાવે.

શ્રી મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાકરે જણાવ્યું કે—શ્રી જીવરાજભાઈ એક યોદ્ધા તરીકે ઝલુમ્મા છે. તેઓની સેવાભાવના વિકસતી છે. તેઓને આપણા પ્રેમનો કુંભ અપૂર્ણ કરીએ, જેમાં સ્નાન કરીને તેઓ તંદુરસ્ત દીર્ઘાયુષ ભોગવે. સત્યરૂપને શોભે તેવું જીવન

વ્યતીત કરી તેઓ સેવાનો મંત્ર અહોનિશ રહ્યા કરે તેમ ઇચ્છું છું, અને સાથેસાથ પ્રાર્થું છું કે—આવા વિરલ પુરુષો સમાજની વિશેષ સેવા કરવા દીર્ઘાયુષી થાય.

બાદ ભાવનગર કોર્ટના વધારાના સેક્શન્સ જજ શ્રી દોશી સાહેબે જણાવ્યું કે—સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં તેઓનો ઉમદા ફાળો છે. ન્યાયપ્રિયતા સંબંધમાં તેમની પણ પ્રશંસા મેં સાંભળી છે. હું તેમનું દીર્ઘાયુષ ઇચ્છું છું.

શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહે જણાવ્યું હતું કે—શ્રી જીવરાજભાઈ ચરીરે વૃદ્ધ થયા છે, પણ વિચારથી વૃદ્ધ નથી. તેમની આધ્યાત્મિક વિચારશ્રેણી, સ્વાદ્વાદ સંબંધી ગ્વાન, અને ન્યાયખાતું તેમના હસ્તક હોવાથી પૃથક્કરણ કરવાની તેમની શક્તિ અવશ્ય અભિનંદનીય છે. તેમનામાં એક વિશિષ્ટ ગુણ છે કે—તેઓ કદી કદાચઢી બન્યા નથી.

બાદ શ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠે જણાવ્યું કે—તેઓએ પંચોતેર વર્ષ પૂરાં કર્યાં છે, હવે પચીસ વર્ષ કાઢી નાખશો તેવી અમારી હાર્દિક અભિલાષા છે. તમે પ્રસારક સભાના આત્મા તરીકે કાર્ય કરી રહ્યા છો તે અવશ્ય પ્રશંસા કરવા લાયક છે. હું તમારું તંદુરસ્ત દીર્ઘાયુષ ઇચ્છું છું.

પ્રતિ શ્રી જીવરાજભાઈએ પોતાના પ્રત્યે શુભેચ્છા વ્યક્ત કરવા બદલ સૌનો આભાર માન્યો હતો. છેવટે અધ્યાધારને ન્યાય આપી સૌ વિખરાયા હતા.

*

*

*

×વૃદ્ધાવસ્થા ભારરૂપ ન પડે અને તેના કેવી રીતે સદુપયોગ થઈ શકે, તેનું રહસ્ય સમજવા આ માસિકના સં. ૨૦૦૪ માં પ્રસિદ્ધ થયેલ પાના નં. ૭૨-૧૦૨-૧૩૩ વૃદ્ધત્વમીમાંસાના લેખો ઉપર અમારા વાંચકોનું આ પ્રસંગે લક્ષ્ય ખેંચીએ છીએ. તેમાં લખ્યું છે કે :

“ સમગ્ર રીતે વિચાર કરતાં વૃદ્ધાવસ્થા દુઃખમય કે શાપરૂપ નથી. મનુષ્ય જીવનના કળશરૂપ છે. જીવનની પરાકાષ્ઠાએ વૃદ્ધાવસ્થામાં જ પહોંચાય છે. ચારિત્રમાં શુદ્ધતા અને ડહાપણમાં વિશાલતા વૃદ્ધાવસ્થામાં આવે છે. જીવનની પરિપાક દશા લાંબા જીવન પછી જ પામી શકાય છે.

“ જીવનકાળનું માપ ગણિત પ્રમાણે કરવાનું નથી, પણ આધ્યાત્મિક ગુણોના ઉત્તરોત્તર વિકાસની દૃષ્ટિએ કરવાનું છે, અર્થાત્ અમુક વર્ષ માણસ જીવ્યો એ ખરા જીવનનું માપ નથી, પણ કેટલા આધ્યાત્મિક ગુણો તેનામાં વિકાસ પામ્યા તે તેના જીવનનું માપ છે.”

ખાસ વાંચવા લાયક પુસ્તકો

૧ આનંદધન ચોવીશી-સાર્થ	૧-૧૨-૦	૩૧ યુગાદિ દેશના	૦-૧૨-૦
૨ ઉપમિતિ પીઠગંધ-ભાષાંતર	૦-૧૨-૦	૩૨ ભુવનભાનુ કેવળી ચરિત્ર	૦-૮-૦
૩ આચારપ્રદીપ	૧-૪-૦	૩૩ પ્રાકૃત વ્યાકરણ	૧-૮-૦
૪ આગમસારોદ્ધાર	૦-૧૨-૦	૩૪ દ્રવ્યશુભ્યપચાનો રાસ	૧-૮-૦
૫ વીશસ્થાનક તપવિધિ	૧-૮-૦	૩૫ વિવિધ પુષ્પવાટિકા	૦-૮-૦
૬ કચ્છ ગિરનારની યાત્રા	૧-૮-૦	૩૬ સ્નાત્ર કળશાદિ પૂજા	૨-૦-૦
૭ કલિંગનું યુદ્ધ	૧-૦-૦	૩૭ પ્રભાવિક પુરુષો ભાગ ૩ ભો	૩-૮-૦
૮ ધનાશાલિભદ્રનો રાસ	૧-૮-૦	૩૮ દેવવંદનમાળા	૨-૪-૦
૯ નયપ્રદીપ, નયચક્ર	૧-૦-૦	૩૯ જ્ઞાનસાર (ભગવાનદાસ)	૨-૦-૦
૧૦ લોજપ્રબંધ ભાષાંતર	૧-૮-૦	૪૦ સમ્યક્ત્વસ્વરૂપ	૦-૧૨-૦
૧૧ શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ	૧-૮-૦	૪૧ સમકિતકૌમુદી	૧-૦-૦
૧૨ હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય	૧-૮-૦	૪૨ વિદગ્ધમુખમંડન	૧-૦-૦
૧૩ તાત્ત્વિક લેખસંગ્રહ	૨-૦-૦	૪૩ વિહારવર્ણન	૧-૦-૦
૧૪ કપૂરવિશ્વચળ લેખસંગ્રહ	૧-૧-૦	૪૪ પ્રિયંકર નૃપ કથા	૧-૮-૦
૧૫ " " ભા ૮	૧-૮-૦	૪૫ પટ્ટાવલી સમુચ્ચય	૧-૦-૦
૧૬ દાનધર્મ, પંચાચાર	૧-૦-૦	૪૬ પંચપ્રતિકમળ (પોકેટ)	૧-૮-૦
૧૭ શ્રાદ્ધનિવૃત્ત	૦-૧૨-૦	૪૭ ધર્મપરીક્ષા	૧-૮-૦
૧૮ હેમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર	૦-૧૨-૦	૪૮ જિનશતક	૦-૧૨-૦
૧૯ યુરોપનાં સંસ્મરણો	૧-૮-૦	૪૯ જીવનપ્રજ્ઞા	૧-૦-૦
(મૌકિતિક)	૧-૮-૦	૫૦ કાવ્યકલોહ	૧-૮-૦
૨૦ ઐતિહાસિક પૂર્વજ્ઞેની	૨-૦-૦	૫૧ આદિનાથ ચરિત્ર (સ. વાં)	૧-૮-૦
જોરવગાથા	૨-૦-૦	૫૨ અષ્ટકપ્રકરણ (હરિમદસુરિ)	૦-૧૦-૦
૨૧ વિધિયુક્ત પંચ પ્રતિકમળ	૨-૦-૦	૫૩ નવસ્મરણ (ચાત્રી)	૦-૪-૦
૨૨ પંચ પ્રતિકમળ સૂત્ર મૂળ	૧-૪-૦	૫૪ સીમંધરશોભાતરંગ	૨-૦-૦
૨૩ બે પ્રતિકમળ સૂત્ર અર્ધવાળું	૧-૧૨-૦	૫૫ વજ્રસ્વામી આખ્યાન	૦-૬-૦
૨૪ નવસ્મરણ (ગુજરાતી)	૦-૧૨-૦	૫૬ વૈરાગ્યધનક-સવિવેચન	૧-૪-૦
૨૫ જ્ઞેનોના મહાન રત્નો	૧-૪-૦	૫૭ સ્વાધ્યાયરતનાવલિ	૧-૪-૦
૨૬ જ્ઞેન ઐતિહાસિક રાસમાળા	૧-૦-૦	૫૮ ઇદ્રુહત	૨-૦-૦
૨૭ તપગચ્છીય પંચ	૧-૦-૦	૫૯ નિલ્લવવાદ	૩-૦-૦
પ્રતિકમળ સૂત્ર	૧-૦-૦	૬૦ અખાત્રીજનો મહિમા	૦-૧૨-૦
૨૮ દેવવિનોદ	૧-૦-૦	૬૧ નિત્યસ્વાધ્યાયસંદોહ	૩-૦-૦
૨૯ સિદ્ધાંત મુક્તાવલી	૧-૦-૦	૬૨ પર્વતિધિ રત્નવનાદિ સમુચ્ચય	૩-૦-૦
૩૦ શુભસ્થાનકમારોહ	૦-૧૨-૦	૬૩ વિવિધ પૂજા સંગ્રહ	૩-૮-૦

સ્વીકાર

શ્રી ચંપકલાલ અમીચંદ ધ્રુવ તરફથી નીચેના બાર પુસ્તકો લાઇબ્રેરી માટે ભેટ મળેલા છે, જેનો સાબાર સ્વીકાર કરવામાં આવે છે.

(૧) શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર-ભાષાંતર (૨) શ્રી શાન્તિનાથ ચરિત્ર-ભાષાંતર (૩) શ્રી દમયંતી ચરિત્ર-ભાષાંતર (૪) શ્રી સંઘર્ષાતિ ચરિત્ર-ભાષાંતર (૫) કાવ્યસુધાકર (૬) લેખસંગ્રહ ભાગ આઠમો (૭) જૈન સમાજનો ઉત્કર્ષ (૮) જૈન મતકા સ્વરૂપ (૯) અંતરની ઉર્મિ (૧૦) નિહંતવાદ (૧૧) આદર્શ જૈન ઔરતો અને (૧૨) જ્ઞાનપ્રદીપ-ભાગ બીજો.

પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી નાનચંદ્રજીસ્વામી તરફથી નીચેના દસ પુસ્તકો લાઇબ્રેરી માટે ભેટ મળેલ છે, જેનો સાબાર સ્વીકાર કરવામાં આવે છે.

(૧) જૈન સિદ્ધાંત પ્રકરણ સંગ્રહ (૨) ભજા પદ્યુપ્પિકા (૩-૪-૫) સંસ્કૃત કાવ્યાનંદ ભાગ ૧-૨-૩ (૬) સામાયિક સ્વરૂપ (૭) ગન્ધાર્યપદ્યુપ્પિકા (૮) સંસ્કૃત સ્તોત્ર સંગ્રહ (૯) સુખોષ્ણકુસુમાવલિ (૧૦) સ્નાત્રપૂજા.

શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ તરફથી શ્રી અર્જુનદાસ પ્રદક્ષિણા-જૈન લેખસંગ્રહ-સભાની લાઇબ્રેરી માટે ભેટ તરીકે મળેલ છે, જેનો સાબાર સ્વીકાર કરવામાં આવે છે.

જ્ઞાનસાર (બીજી આવૃત્તિ)

ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયવિરચિત આ અપૂર્વ ગ્રંથ ઘણા વખતથી અપ્રાપ્ય હતો, તે તાજેતરમાં નવીન આવૃત્તિરૂપે પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. ગ્રંથ નામ પ્રમાણે જ્ઞાનામૃતના સારરૂપ છે. ઉપાધ્યાયજીએ પોતાની જ્ઞાનશક્તિના નીચોડરૂપ આ ગ્રંથ રચ્યો છે અને તેથી જ તે સર્વ કોઈની પ્રશંસાને પાત્ર બન્યો છે. અહીં સો લગભગ પૃષ્ઠ હોવા છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા બે, પોસ્ટેજ અલગ.

લખો-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-લાવનગર.

ખેટકારક સ્વર્ગવાસ

શેઠ હીરાચંદ રામચંદ ગત મહા વદિ ૧૪ ને સ્વિવારના રોજ અચાનક હાર્ટફીલથી સ્વર્ગસ્થ થયા છે. તેઓની વય ૭૨ વર્ષની હતી. તેઓશ્રી ઉદાર મનના અને સ્વભાવે મિલનસાર હતા. તેઓશ્રીના ગ્રંથ નિમિત્તે અને મુખ્ય જિનાલયમાં અગ્રાધ મહોત્સવ કરવામાં આવ્યો હતો. તેઓ આપણી સભાના ધણી વર્ષોથી આજીવન સભ્ય હતા. અમે સ્વર્ગસ્થના આત્માની શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ.

મુદ્રક: શાહ શુલાભયંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-લાવનગર.